Ідзе падпіска на «Народную Волю» на II квартал.

На простор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою...
Якуб КОЛАС

Народная Воля

№ 21 (4068)

18 сакавіка 2016 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай
і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная Воля».
Кошт — свабодны.

Да ўвагі!
Хто хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

АНОНС

25 сакавіка 1918 года Беларуская Народная Рэспубліка была абвешчана незалежнай вольнай дзяржавай. Знакавай даце, якая будзе шырока адзначацца ў краіне, "Народная Воля" прысвячае шэраг спецыяльных матэрыялаў.

(Гл. на 5-й стар.)

АКТУАЛИИ

Светлана КАЛИНКИНА

Оборотни

Только что, в начале марта, министр внутренних дел Игорь Шуневич распинался: «Против МВД ведется информационная война», «Против милиции начата информационная атака»... Это ему критические статьи, блоги, высказывания о милиции настолько не нравятся, что даже война померещилась.

В тонкостях происходящего «разобрался» и «Клуб редакторов» на государственном телевидении. Вещали в унисон с министром, говорили в том смысле, что это вражеские штабы водят рукой тех, кто плохо пишет о нашей милиции.

«Ответь им, напиши что-нибудь!» – уговаривали меня коллеги. Но, честно говоря, даже не хотелось тратить слова на эту пропагандистскую галиматью. «Подождем, – ответила я. – Больше, чем наша милиция сама себя, ее никто не сможет ни дискредитировать, ни опозорить».

«Счетчик» включился...

Скандал разразился 15 марта. Для усиления эффекта – аккурат в День Конституции, в которой прописано, что Беларусь – правовое государство.

В суд Центрального района Минска был вызван философ, методолог, телеведущий Владимир Мацкевич. Как выяснилось, милиционеры составили на него протокол за участие в акции предпринимателей 15 февраля. Сим документом засвидетельствовано, что Мацкевич В.В. принимал участие в несанкционированной акции и даже стоял на ней с плакатом.

Судья Виктория Шабуня начала слушания с того, что предложила Мацкевичу дать объяснения. Но он захотел сначала послушать милиционеров.

Омоновцы Илья Яковлев и Александр Шишко пересказали протокол.

«Вы уверены, что это был Владимир Мацкевич?» – уточнила адвокат.

«На 100 процентов уверены!» – подтвердили офицеры. Вот же он, Мацкевич, сидит в зале суда: седой, в очках, с бородой – точно тот, который был на акции. Очень подозрительный человек, очень подозрительно себя вел, потому и обратили на него внимание.

Как выяснилось, Яковлев и Шишко в тот день работали «тихарями», были в гражданской одежде. Поэтому протокол на Владимира Владимировича складывал человек в форме – участковый Денис Тресняк. Он рассказал, что на акции делал фото, потом в РУВД на фото узнал Мацкевича, составил протокол.

– Вы уверены, что это был Мацкевич? – спрашивает адвокат.

– Я с Мацкевичем не знаком, но я уверен, что это был он, – рапортует участковый.

Далее, по логике сюжета, суду должны были быть представлены фотографии, доказывающие, что 15 февраля именно Владимир Владимирович Мацкевич стоял с плакатом и нарушал закон. А еще желательно, чтобы были свидетели не из числа милиционеров. Но белорусскому суду все это не нужно. В подобных процессах ему даже адвокат не обязателен, даже обвиняемый, так как решение можно вынести заочно. Свидетельства милиционеров – это для нашего суда самое убедительное доказательство.

Вот только на этот раз вышла осечка. Потому что Владимир Мацкевич посмотрел на «кристально-честных милиционеров» с какой-то жалостью и полез в карман. Достал электронную распечатку авиабилетов, достал собственный паспорт со штампами. И выяснилось, что Мацкевич В.В.14 февраля вылетел из Минска в Варшаву, а 16 февраля вернулся обратно. То есть в день акции, 15 февраля, его просто не было в Минске. То есть ни с плакатом, ни без плаката, ни в очках, ни без очков, ни с бородой, ни чисто выбритым он просто физически не мог нарушать закон своим участием в несанкционированной акции.

Дополнительных доказательств судье не потребовалось. Она изменилась в лице и... ушла выносить решение. А вот доблестные милиционеры и ухом не повели. Они держались бодро, улыбались, снимали на свою камеру всех присутствующих в зале судебного заседаний. Их публично уличили во лжи, уличили в уголовном преступлении – лжесвидетельствовании, но им – хоть бы хны.

Стыд?.. Совесть?.. Раскаяние?.. Страх, что за такое сдерут погоны и с позором выгонят из милиции?.. О чем вы! Кажется, они даже слов таких не знают, не понимают их смысла.

Я уверена, что этот процесс над известным в стране человеком был нам послан каким-то провидением. Это черная метка государству, последнее предупреждение, после которого либо будут сделаны выводы, либо всем будет очень плохо.

Потому что мы уже видели всякое: немые «выкрикивали антигосударственные лозунги», однорукие – «хлопали в ладоши», хрупкие девочки «избивали» здоровых тренированных парней в форме, и, наоборот, избитые люди сами как-то удивительно в присутствии милиционеров падали, получали невероятнейшие травмы, а милиция их будто бы и пальцем не трогала... Никто выводов не делал. Государство, пропаганда, суды всегда становились на сторону милиции. Даже если говорить о последнем случае... Если бы Мацкевич 15 февраля был не в Варшаве, а, например, лежал в кровати с температурой, то в суде он бы не доказал НИЧЕГО! Ни в чем не виновный, он получил бы штраф на пару сотен долларов, а то и 15 суток ареста...

Но на принципах бандитского беспредела государство строиться не может. Не в Европе. Не Беларусь. Не с нашим народом. И либо власть наконец адекватно отреагирует на произвол правоохранителей, либо добром это не закончится. Министр Шуневич с подчиненными, конечно, и дальше могут творить что угодно и оправдываться тем, что их информационно атакуют. Но на самом деле это те, кто покрывает и оправдывает такую милицию, ведет подрывную войну и против своего ведомства, и против государства, и против собственного народа.

УДАКЛАДНЕННЕ

Алега Кандарэвіча чакае павышэнне?

Ёсць такое павер'е: калі газета выпадкова назвала больш высокую пасаду нейкага чалавека – значыць, яго ў бліжэйшай перспектыве чакае кар'ерны рост. Не выключаем, што менавіта такое адбудзецца ў працоўнай дзейнасці малодшага саветніка юстыцыі **Алега Кандарэвіча,** пра якога ў мінулым нумары "Народнай Волі" было напісана, што ён займае пасаду начальніка аддзела Генпракуратуры Рэспублікі Беларусь, хоць на самай справе ён пакуль з'яўляецца толькі начальнікам аддзела пракуратуры г.Мінска.

Удакладненне робім для чытачоў "Народнай Волі", а Алегу Васільевічу жадаем добрага прафесійнага росту.

Рэдакцыя.

ГУЧНАЯ СПРАВА

Абвінавачанні Юрыю Чыжу пакуль не прад'яўлены

Бізнесмена затрымалі 11 сакавіка, значыць, у праваахоўных органаў па законе ёсць яшчэ час да 21 сакавіка. Пра тое, каго затрымалі разам з Чыжом, у КДБ пакуль не распаўсюджваюцца.

Мінскае «Дынама»: задачы ніхто не адмяняў

Футбольнае мінскае "Дынама", гаспадаром якога з'яўляецца Юрый Чыж, працуе ў штатным рэжыме і рыхтуецца да адкрыцця чэмпіянату, які стартуе 2 красавіка. Футбалісты ў кулуарах абмяркоўваюць тэму затрымання бізнесмена, але адкрыта з гэтай нагоды выказвацца не хочуць. Маўляў, мы – спартсмены, наша справа – гуляць.

Генеральны дырэктар "Дынама" **Алім Сялімаў** дадае, што каманда правяла два добрыя зборы, задачы на сезон пастаўлены, і іх ніхто не адмяняў.

"Бюджэт клуба на сезон быў складзены і зацверджаны яшчэ да затрымання Чыжа, таму тут ніякіх складанасцяў не павінна быць, – паведаміла мне крыніца, набліжаная да кіраўніцтва "Дынама". *– Хіба толькі сітуацыя ўскладніцца, і праблемы могуць узнікнуць пазней".*

«У нас пра іншае галава баліць...»

У кафэ "У Францыска" і рэстаране "Залаты грабеньчык" (установы належаць "Трайплу", уладальнікам якога з'яўляецца Юрый Чыж) наогул не разумеюць, якія ў іх могуць быць праблемы з нагоды затрымання бізнесмена.

"У нас пра іншае галава баліць. Галоўная праблема – наяўнасць кліентаў, – практычна ў адзін голас кажуць там. *– А ў астатнім механізмы працавалі гэтак жа, як і працуюць. Што можа змяніцца?.."*

Гіпермаркет ProStore: скарачэнні і зніжэнне заробкаў

Не так даўно з'явілася паведамленне, што ў гіпермаркетах ProStore назіраюцца перабоі з таварамі. Маўляў, у адзін дзень не было ялавічыны, меншы, чым звычайна, асартымент сыроў і вяндліны. Пра змяншэнне асартыменту сведчылі таксама паліцы, запоўненыя аднолькавымі таварамі: аўсянкай альбо газіраванымі напіткамі.

"Паводле некаторай інфармацыі, Юрый Чыж выстаўляў сетку гіпермаркетаў ProStore на продаж, але пакупнікоў так і не знайшлося, – распавялі мне людзі, якія ведаюць гэтую "кухню". *– І ў магазінах насамрэч былі невялікія перабоі з прадукцыяй, бо, кажуць, не маглі расплаціцца з пастаўшчыкамі. А апошнія вырашылі вытрымаць паўзу".*

Шараговыя супрацоўнікі аднаго са сталічных гіпермаркетаў ProStore таксама не вельмі задаволены тым, як ідуць справы ў іх магазіне.

"Апошнім часам былі скарачэнні, многія згубілі ў заробках, – распавядаюць мне на ўмовах ананімнасці. *– Праўда, самі аклады засталіся ранейшымі, але ў нас велічыня прэміі залежыць ад продажаў. Знізіліся продажы – зменшыліся і заробкі. Зрэшты, гэта не сёння адбылося, а яшчэ раней..."*

Малодшы сын Юрыя Чыжа Уладзімір разумее: сёння маме як ніколі патрэбны падтрымка і ўвага.

«Комплекс «Лагойск» – самастойны арганізм»

Учора зранку вырашыў я наведацца і ў "чыжоўскі" гарналыжны комплекс "Лагойск".

Намеснік дырэктара "Лагойска" **Іван Ліс** скардзіцца, што з-за цёплай зімы сезон для комплексу быў не вельмі ўдалы, а з нагоды магчымых складанасцяў у працы пасля затрымання кіраўніка "Трайпла" кажа так: *"Мы як працавалі, так і працуем. Нейкіх надзвычайных указанняў кшталту "закрыцца-адкрыцца" няма. І праверак тут ніякіх не было. Комплекс – гэта, можна сказаць, самастойны арганізм, і нават "Трайпл" у нас грошы не бярэ. Дарэчы, калі раней кампанія рабіла нейкія пастаянныя інвестыцыі ў комплекс, то зараз з гэтым стала складаней. Але, паўтаруся, мы існуем самі па сабе – плацім усе падаткі, у нас свая бухгалтэрыя".*

Тое, што гарналыжны комплекс можа перайсці ў рукі іншага інвестара, майго суразмоўцу не палохае.

"Мы – проста наёмныя работнікі, – кажа ён. – Калі сёння мае паслугі запатрабаваны – добра. Не – значыцца не".

Дамы, якія пабудаваў Чыж

Па дарозе ў Лагойск вырашыў завітаць у Драздзы, дзе Юрый Чыж мае катэдж.

Ля дома – ні душы, унутры, відаць, таксама, бо на званок у браму ніхто не адказаў. На паштовай скрыні ля варот – лічба "13". У старажытнасці было меркаванне, што гэтая лічба прыносіць асаблівы поспех, аднак, улічваючы сённяшнія абставіны, пытанне, як кажуць, спрэчнае.

Сам Юрый Чыж неяк заяўляў, што апошнім часам ён жыў не ў Драздах, а за горадам – у катэджным пасёлку "Лагожаск" побач з гарналыжным комплексам "Лагойск". Грэх не завітаць.

У рабочых, якія заняты на будоўлі катэджаў, прашу паказаць дом Чыжа.

"Вам які? – пытаецца ў мяне адзін з будаўнікоў. *– У Чыжа тут тры дамы. Вось гэты, напрыклад, я сам пачынаў будаваць у 2008 годзе. Катэдж – з архангельскай сасны, прывозілі менавіта з Расіі. Цудоўнае дрэва, практычна не гніе".*

Мой суразмоўца распавядае, што ў катэджы "ўчора вечарам" была Святлана Барысаўна (*жонка бізнесмена.* – **Аўт.**), а на пытанне, ці не бачыў ён нейкіяператрусы ў гэтых дамах, адказвае коратка: *"Лепш я вам пра архангельскую сасну раскажу".*

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

БЛИЦ

Крупному бизнесу нужно объединяться

Как отреагировали на задержание Юрия Чижа руководители предпринимательских структур Беларуси?

Георгий БАДЕЙ, почетный председатель Союза предпринимателей и нанимателей:

– С Юрием Александровичем мы были близко знакомы, поддерживали хорошие отношения. Я его считаю очень порядочным человеком. Причем не просто порядочным, а высоко ответственным человеком, который очень много сделал для экономики Беларуси, для социальной сферы. Его умение и стремление поднять бизнес страны я очень высоко ценю.

Что могло произойти? Объявлено, что он подозревается в уклонении от уплаты налогов. Но я отслеживаю по материалам прессы тенденции – как у нас интерпретируют такое понятие, как уклонение от уплаты налогов. Есть нормальная практика любого менеджера проводить работу по совершенствованию структуры расчетов с целью минимизации налоговых расходов. Это определено законодательно. Например, можно проводить аутсорсинг – передачу части своих производственных или бизнес-процессов другой компании, чтобы снижать в целом затраты и издержки. Появляется другая организация, и она тоже платит налоги. Но наши контролирующие органы, как я стал замечать, подменяют понятия. Законную минимизацию налогов интерпретируют как уклонение от уплаты налогов. Но это не одно и то же. Это разные вещи...

Если бы Чиж воровал деньги, то он не вкладывал бы их в спорт, сельское хозяйство, другие социальные проекты. Мне кажется, Чижу незачем было воровать, ему хватало того, что он зарабатывал.

Виктор МАРГЕЛОВ, сопредседатель Республиканской конфедерации предпринимательства:

– Чиж, Баскин...

Как реагировать на эти задержания? Можно на бытовом уровне – позлорадствовать. Можно на предпринимательском – посочувствовать. А можно на системном. Почему у нас до сих пор процветают различные схемы, махинации, коррупция? Незаконный вывоз капитала из страны превышает 8 млрд долларов в год. И это явно не Чиж...

Самое худшее, что сейчас на фоне кризиса происходит, – это общее отношение к предпринимательству со стороны беднейших слоев населения. Начинаются окрики: мол, всех вас надо пересажать, все ворюги и т.д. Эти процессы, мягко говоря, не способствуют завтрашнему развитию страны.

Лично я с тревогой отношусь к этим задержаниям. Не потому, что мне жалко Чижа, а потому, что вижу негативные последствия этих явлений. И думаю, что эти задержания не последние.

Анатолий ЗМИТРОВИЧ, директор аналитического центра Республиканской конфедерации предпринимательства:

– Я уже не раз говорил о том, что крупным бизнесменам, крупным структурам надо объединяться в различные союзы. А Чиж сейчас остался не у дел. Его никто не защищает, он ни с кем не налаживал контакты, у него нет горизонтальных связей. Он, видимо, считал себя выше этого, мог свои вопросы решать напрямую...

Жалко Чижа, конечно, но он остался один. А если бы был в союзе, то даже информационная кампания была бы сейчас иной. Не сплошной негатив, равнодушие или злорадство...

На Ассамблее деловых кругов я подчеркивал, что индивидуальные предприниматели – это первая линия обороны всего бизнеса страны. Уничтожат их – возьмутся за крупных бизнесменов. Это сейчас и происходит.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

ЗВОНОК В ОФИС

«Без комментариев»

"Народная Воля" решила уточнить детали по поводу денежных переводов в Россию, связавшись с головным офисом компании "Трайпл". Однако там на все вопросы, связанные с задержанием Юрия Чижа и других сотрудников, отвечают так: *"Без комментариев. Никаких подробностей. Присылайте официальный запрос".*

"Ничего не знаю, – отвечает секретарь. *– От меня вы ничего не добьетесь".*

ТЕМ ВРЕМЕНЕМ

Семья пока молчит

Юрий Чиж старался не обсуждать с супругой проблемы своего бизнеса.

Супруга Юрия Чижа Светлана возглавляет велнес-клуб EVO. На следующий день после задержания Чижа в прессе прошла информация, что клуб закрыли – видимо, там тоже прошел обыск. Однако сегодня клуб работает в обычном режиме. Кстати, Юрий Чиж говорил, что *«Светлане очень нравится то, чем она занимается, она поглощена своим делом, но о зарабатывании денег в данном случае речь не идет».*

Кстати, Юрий Александрович говорил «Народной Воле», что нечасто советуется с женой по вопросам бизнеса.

«Не хочу грузить ее своими проблемами, – признавался он. *– Стараюсь вообще проблемы бизнеса домой не приносить».*

Сегодня ни Светлана Борисовна, ни сыновья Юрия Чижа Владимир и Сергей с прессой о своих делах не откровенничают.

Марина КОКТЫШ.

АСОБА

Дзве легенды: хлебароб Аляксей Скакун вітаецца з кампазітарам Ігарам Лучанком.

Скакуна спыніў… узрост

Аляксей Скакун, ганаровы грамадзянін Брэсцкага раёна, легендарны старшыня СВК "Астрамечава" – адной з самых буйных сельскіх гаспадарак краіны – пакінуў сваю пасаду.

Скакун, які кіраваў гаспадаркай з 1982 года, днямі адзначыў 70-гадовы юбілей і сказаў: "Хопіць". Але сышоў недалёка. Скакун узначаліць наглядальную раду акцыянернага таварыства "Астрамечава", якое павінна было створана да 1 красавіка.

Гаспадарка "Памяць Ільіча" была створана ў ліпені 1949 года. У 1982-м яе рэарганізавалі ў калгас-камбінат "Памяць Ільіча" на базе чатырох эканамічна слабых гаспадарак Брэсцкага і Камянецкага раёнаў. Стварэнне такога буйнога прадпрыемства было выклікана неабходнасцю забеспячэння кармамі комплексу па вырошчванні буйной рагатай жывёлы на 10 тысяч галоў. Назва «Астрамечава» з'явілася ў 1991 годзе. У склад гаспадаркі ўваходзяць 17 населеных пунктаў. На тэрыторыі сельсавета ёсць дзве сярэднія, дзве базавыя школы, школа-інтэрнат, два дзіцячыя садкі, кафэ, гасцініца і многае іншае…

Скакун фактычна падняў гэтую гаспадарку сваімі рукамі. Доктар эканамічных навук, заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі, старшыня Беларускага аграпрамысловага саюза, член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу, узнагароджаны шматлікімі ордэнамі і медалямі, аўтар некалькіх кніг, шматлікіх навуковых артыкулаў і газетных публікацый… Але гады бяруць сваё.

На яго пасаду заступіў Алег Бурак. Родам ён, як і Аляксей Скакун, з вёскі Дастоева Івацэвіцкага раёна. Сваю кар'еру ў свой час пачынаў у "Астрамечава"… палявод. Потым скончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію, працаваў начальнікам участка, галоўным аграномам, намеснікам старшыні СВК «Астрамечава». Затым – начальнікам упраўлення сельскай гаспадаркі і харчавання Ляхавіцкага райвыканкама. У апошні час – дырэктарам ААТ «Каленкавічы» Камянецкага раёна. І вось вярнуўся…

Ірына МАЛЬЦАВА.

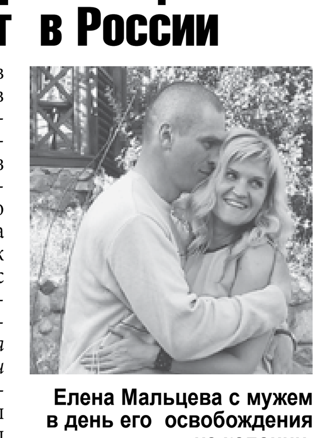
СУДЬБА ЧЕЛОВЕКА

Владимир Мальцев работает в России

Не то, что Владимир Мальцев не собирается искать работу в Беларуси, а планирует трудоустроиться за пределами страны, он говорил сразу после освобождения из колонии. Громкое и до сих пор беспрецедентное для Беларуси «дело Мальцева», получившего три года лишения свободы (потом этот срок Верховный суд уменьшил до двух с половиной лет) за срыв модернизации предприятия, думаю, пересказывать не надо. [illegible] Так вот, после освобождения Мальцев признавался, что еще за решеткой он получил предложение работы за пределами Беларуси. «Сейчас я не готов сказать, кем и где буду работать, надо осмотреться», – отвечал, однако, он на вопрос о дальнейших планах. [illegible]

Когда 3 марта 2016 года пресс-служба УВД Минского облисполкома распространила информацию о новом скандале на «Борисовдреве» – задержании при получении взятки заместителя директора, на предприятии [illegible] правильно сделал Мальцев, что уехал работать в Россию, а то в Беларуси что ни день, то новые «посадки»…

– Да, муж работает в России, – подтвердила эту информацию Елена Мальцева, жена экс-гендиректора «Борисовдрева», – но никаких подробностей я сообщать не буду. Знаете, я до сих пор всего боюсь и живу в страхе. Это, наверное, уже на всю жизнь, с этим чувством и умру… Возможно, со стороны все и смотрится как романтическая история: письма мужа из СИЗО, мои ответы, я на всех судебных заседаниях с верой в справедливый приговор, которого так и не дождалась…

Елена Мальцева с мужем в день его освобождения из колонии.

ни на одну секунду не сомневалась в том, что мой муж -- честный человек, он не мог что-то украсть, [illegible] должностные преступления. А на самом деле – это очень страшно, когда твой близкий и любимый человек оказался за решеткой. Страшно, когда идет обыск в присутствии маленьких детей. Сыну до сих пор мы ничего не рассказываем, тогда говорили, что папа в командировке, ему на тот момент было всего 4 года. Дочка постарше, ей ничего не надо было объяснять, она знает, какой человек ее папа и что [illegible]

Сейчас Владимир в России. [illegible] о помиловании [illegible] и по [illegible] права 5 лет [illegible] должности [illegible], дома ему [illegible] хорошую [illegible] принял предложение [illegible] с детьми в [illegible] не планируем [illegible], мы в долгах [illegible] выплачиваем [illegible] подробно описали [illegible] работаю в коллективе, [illegible] надеюсь, что [illegible] нашей жизни [illegible] очень хочется [illegible]

К СЛОВУ

В списках числится…

На официальном сайте «Борисовдрева» до сих пор в списке руководителей предприятия числится задержанный за взятку в 24 миллиона рублей замгендиректора Игорь Прокопович. Значит ли это, что до того момента, пока его вина не будет доказана в суде, с Прокоповичем не расторгнут трудовой контракт?

– Он уже не работает, наверное, уволен, – сказали «Народной Воле» в приемной гендиректора. – Обязанности Игоря Святославовича исполняет начальник отдела маркетинга Владимир Анатольевич Подъмако…

В администрации предприятия дело Прокоповича стараются не комментировать, ссылаясь на то, что «подробности неизвестны», ведь задерживали его не в Борисове – в агрогородке Атолино. «Знаем по сообщениям, что вроде задерживали в момент получения взятки и дело возбуждено по статье «получение взятки» [illegible] на предприятии. [illegible] ему не [illegible] до сих пор [illegible] его имущество [illegible]

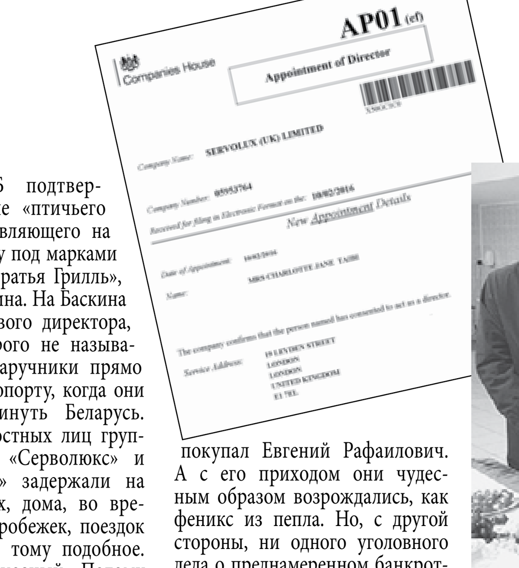
[illegible] замгендиректора Игорь Прокопович проработал [illegible] месяцев. Он [illegible] в октябре [illegible] новый директор [illegible] Александр [illegible] обновить команду [illegible]

Мария ЭЙСМОНТ.

ЖУРНАЛИСТСКОЕ РАССЛЕДОВАНИЕ

Светлана КАЛИНКИНА

Переполох в курятнике

Курятину от Баскина пробовали все, а вот молочную продукцию только недавно попробовал даже премьер-министр Андрей Кобяков.

Глава КГБ подтвердил задержание «птичьего короля», поставляющего на рынок курятину под марками «Петруха» и «Братья Гриль», – Евгения Баскина. На Баскина и его финансового директора, фамилия которого не называется, надели наручники прямо в минском аэропорту, когда они пытались покинуть Беларусь. Еще 13 должностных лиц группы компаний «Серволюкс» и «Экомол Агро» задержали на рабочих местах, дома, во время прогулок, пробежек, поездок и так далее, и тому подобное. Скандал грандиозный. Потому что «Серволюкс» – это компания, которая обеспечивает 30% поставок курятины на белорусский рынок, занимает 7-е место [illegible], 8-е место по объемам производства во всем СНГ.

Империя

Вотчина Баскина – это:

– собственно «Серволюкс», вертикально интегрированный холдинг, в состав которого входят подразделение по продаже оборудования, филиал по производству мяса бройлеров «Серволюкс-Агро» в Могилевском районе, торговая сеть «Петруха»;

– «Агролинк» – так называемая птицефабрика родительского стада в Быхове;

– «Экомол Агро» – производство комбикормов в Оршанском районе;

– «Серволюкс-Генетик» – племенная свиноферма в Украине;

– «Смолевичи Бройлер» – производство мяса бройлеров в Смолевичах и Пуховичах, комбикормов, молочных продуктов, сельскохозяйственной продукции в Смолевичском районе, фирменная сеть (ранее – «Братья Грилль»);

– сети продовольственных магазинов в Могилеве и Бобруйске.

В декабре прошлого года Баскин говорил, что самым сложным в его карьере периодом был конец 2014 года, когда Россельхознадзор запретил поставки белорусской сельхозпродукции в Россию, после чего на полтора месяца встали производства. Но теперь он, вероятно, пересмотрит свой взгляд на «самое сложное». Потому что когда стоят заводы – это одно, а вот когда ты лично сидишь за решеткой – это совсем другое.

Адресок перепутали

После новости об аресте Баскина журналисты кинулись к его офису в Могилеве, на его птицефабрики: «Что происходит? Что думают люди?» И люди запричитали. Потому что не знают, что теперь будет, а Баскин – хороший человек, работу давал. Кто-то, правда, вспомнил, что фабрики будто преднамеренно банкротили, прежде чем их покупал Евгений Рафаилович. А с его приходом они чудесным образом возрождались, как феникс из пепла. Но, с другой стороны, ни одного уголовного дела о преднамеренном банкротстве не заводилось. Значит, тут перед законом Баскин чист.

Простые рабочие люди… Что они вообще знают о бизнесе Евгения Баскина? Впрочем, как и многие журналисты. Потому что за самыми актуальными новостями ехать надо было не в Могилев. За ним надо было лететь в Англию, в церемониальное графство Бристоль, на берег одноименного Бристольского залива.

Англия – место, по-своему интересное, [illegible]. В первую очередь, конечно, об экономике самого Туманного Альбиона. Например, в Бристоле в 2012 году для защиты от последствий экономических кризисов и иных потрясений была введена своя региональная валюта – бристольский фунт. По стоимости он равен общеанглийскому фунту стерлингов, но свой – сами выпускают, сами используют в расчетах. Это как если бы в Могилевской области ввели свои деньги, в Гомельской – свои… Для нас это взрыв мозга, мы бы с нашими представлениями об управлении государством и бизнесом от подобного с ума сошли. Впрочем, если вы хотите побольше узнать именно о белорусских реалиях, то Бристоль тоже подходящее направление.

Например, остановитесь в Travelodge Bristol Central Hotel. Подойдите к окну. Всмотритесь в особо ничем не примечательное здание напротив. Не поверите! Именно здесь теперь и находится истинное сердце империи Евгения Баскина – Private Limited Company (по-нашему это будет «общество с ограниченной ответственностью») SERVOLUX (UK) LIMITED.

Особый акцент – на слове «теперь». Потому что аккурат перед арестом владельца по случайному или не случайному стечению обстоятельств в «английском сердце» многое поменялось.

Правильное место

Международная группа компаний «Серволюкс» со штаб-квартирой в Великобритании была создана в 1999 году. Правда, именно в Англии она обосновалась в 2006-м.

Задекларированное основное направление деятельности – реализация проектов в сфере агропромышленного комплекса на восточноевропейских рынках: Республика Беларусь и Украина. Если точнее, то усиленные виды деятельности таковы:

– торговля сельскохозяйственным сырьем, живыми животными, текстильным сырьем и полуфабрикатами;

– оптовая торговля зерном, необработанным табаком, семенами и кормами для животных;

– оптовая торговля сельскохозяйственной техникой, оборудованием и инвентарем.

Формально – кто только этим масштабным бизнесом не руководил! Например, был некто Дэвид Вильям Вэйгуд, который значится директором минимум 180 компаний. (Максимум не известен, потому что нам надоело считать.)

В 2013-м его сменил некто Алан Чарльз Ратленд с приблизительно такой же бизнес-биографией. А буквально 10 февраля этого года директором стала г-жа Шарлотта Джейн Таиби.

Еще парой месяцами ранее (буквально накануне католического Рождества) компания поменяла и многими годами насиженный адрес.

Но если вы думаете, что империя Баскина – это ИМПЕРИЯ с подлинниками Ренуара на стенах и фонтаном из шампанского в офисе, то вы ошибаетесь. Скорее это стол, стул и зиц-председатели. Компания официально отнесена к небольшим, так как ее оборот составляет меньше 6,5 миллиона фунтов стерлингов в год, а потому по английским законам она даже освобождена от аудита.

Иными словами, в Беларуси многомиллионные инвестиционные проекты, по сути – целую отрасль, отдали под контроль небольшой иностранной компании без имени, без репутации, с минимальным уставным фондом. Значит, все это де-факто отдавали не английской компании, отдавали Евгению Баскину.

Лондонский «Серволюкс», впрочем, интересен еще и тем, что имеет «родимое пятно» с различными вариациями слова Jordan в названиях. И оно ведет нас в другую часть света – на Кипр.

Оффшор греет

Кипр – это известная международная оффшорная зона и финансовый центр. Чтобы вы знали, большинство инвестиций в нашу страну идут именно через этот чудесный остров. А все потому, что зарегистрировать тут фирму проще простого, налог на прибыль – самый низкий в Европе, возможности для, скажем так, «оптимизации налогообложения» почти безграничны. При этом в оффшорной компании на Кипре могут быть номинальные директора и акционеры. Платишь минимум налогов на Кипре – и у белорусского государства к тебе не будет претензий, так как между странами подписан договор об избежании двойного налогообложения. Но это так, к слову…

Так вот на Кипре есть компания SERVOLUX HOLDING LIMITED, зарегистрированная в Никосии. Учредители – некие Георгиос Теодору, Константинос Константинидис (напомним, что кипрские власти официально разрешают иметь номинальных директоров – собственно, это зарплата многих киприотов, которую они получают только за то, что дают самым разным бизнесменам свое имя), а также – JORDAN COMPANY SECRETARIES (CYPRUS) LIMITED и YAUHENI BASKIN. Фамилию узнаете?

Причем что касается информации о размерах денежных потоков, то Кипр в этом плане страна надежная. Эти тайны граждан самых разных стран мира, в том числе белоруса Евгения Баскина, она просто так не разглашает, бережет тщательно. Потому о масштабах кипрского «бизнеса» нам не удалось узнать даже приблизительных данных. Возможно, белорусским правоохранительным органам повезет… Хотя тоже вряд ли. Ведь киприоты и зарабатывают именно на сохранении чужих финансовых тайн.

Человек мира

…А еще есть SERVOLUX S.A., SPF в Люксембурге.

А еще ServoLux в Нидерландах.

А еще ООО SERVOLUX в Латвии…

Непросто будет найти, кто, какие суммы, кому и за что перечислял; по делу – не по делу; это был намеренный вывод средств из Беларуси или мотивированные платежи… Очень непросто будет [illegible] из страны вместе со своим финансовым директором, что и так там было.

Кстати, когда Евгений Баскин только-только появился на горизонте большого белорусского бизнеса, то выступал он от имени американской компании SERVOLUX LLC, зарегистрированной в Сан-Фрациско. Фирма эта, правда, давно легла на дно (точнее, она прекратила всякую деятельность после того, как все переместилось в Англию). Но у дилетантов может возникнуть вопрос: каким чудом белорусские Жени, Васи, Пети, не выезжая из страны, нигде, кроме Беларуси, не работая, становятся бизнесменами американскими, английскими, кипрскими?..

Тот же Баскин. Окончил электротехнический факультет Могилевского машиностроительного института. По специальности – инженер-радиофизик, хотя в профессии не задержался. С 1989 года он индивидуальный предприниматель. Как сам рассказывал, сначала продавал швейные изделия. Потом – сахар, потом переориентировался на торговлю соей и зерновыми, стал одним из крупнейших поставщиков. В том числе на Могилевскую бройлерную фабрику, которая была убыточной, по несколько дней не кормила кур и по несколько месяцев не выплачивала зарплату рабочим. «Вот и решили пойти к руководству области с предложением: мы начнем работать на Могилевской бройлерной по договору подряда. Так в 2002 году началась эпоха бройлера на «Серволюксе»…» – рассказывал Баскин.

Все в этой истории понятно, кроме одного: на каком этапе бизнес Баскина стал иностранным? Можно предположить, что заработанные в Беларуси деньги были сначала выведены из страны, а потом приходили уже как иностранные инвестиции. Полученные прибыли, соответственно, вновь уходили из Беларуси компании-иностранке – «суррогатной маме» и ее «отпрыскам»… Вот и весь фокус.

Причем вышеописанные схемы – это совсем не какие-то криминальные страшилки о бизнесе уникального Евгения Баскина. Перекидывать деньги от фирмы к фирме, а потом прятать концы в оффшорах – это обычная схема. Многие так работают.

Важный момент в рассказе Баскина – фраза «пошел к руководству области». Именно близостью к руководству многие и объясняют размах империи Баскина.

Лично курировал проекты «Серволюкса» и обеспечивал им зеленый свет тогдашний заместитель председателя Могилевского облисполкома Владимир Кравцов (теперь он возглавляет Гродненщину). «Птичья империя» обрастала жиром при благосклонности председателя Могилевского облисполкома Бориса Батуры (теперь он сенатор в Совете Республики). Баскин, говорят, в близких отношениях и со многими руководителями Минщины. И, кстати, когда силовики задерживали Баскина в аэропорту, то он задерживал не только хозяина «Серволюкса», но и помощника сенатора. Да, да, Евгений Рафаилович при всей своей занятости находил время на работу помощником члена Совета Республики, председателя постоянной комиссии по экономике, бюджету и финансам Владимира Пантюхова. Который в верхнюю палату парламента попал от Чериковского, Костюковичского, Краснопольского и Чаусского районов, до этого был управляющим делами Могилевского облисполкома, председателем Могилевского областного Совета депутатов… В общем, ничего неожиданного.

Все эти государственные мужи очень высоко оценивали работу Баскина. Нынешний губернатор Могилевщины Петр Рудник на запуске «Серволюксом» каких-то очередных мощностей так и говорил: «... Все проекты "Серволюкса" являются инновационными и успешными и были выполнены в установленные сроки или с опережением графика...»

Сегодня председатель КГБ Валерий Вакульчик произносит слово «коррупция», говорит о неких таинственных чиновниках, «которые допустили», говорит об уклонении от уплаты налогов, о выводе денег из страны, о завышенных ценах на комбикорма, которые поставлялись сельскому хозяйству… Ну, так вот список чиновников. Наиответственнейших, орденоносных и самых заслуженных. Пусть Вакульчик спросит их – и они наверняка подтвердят, что по-другому у нас почти никто не работает. Что создавала эта государственная система, то и получила. И если всех сажать, то не хватит СИЗО…

СУД!

Мікалай КАЗЛОЎ:

«Гэта здзек у адносінах да мяне і смачны плявок у твар пракуратуры»

Падпалкоўнік міліцыі ў запасе Мікалай Казлоў працягвае змаганне за тое, каб выкрыць фальсіфікацыі на мінулагодніх прэзідэнцкіх выбарах. Учора ў судзе Цэнтральнага раёна Мінска разглядалася яго скарга на адмову ў завядзенні сталічным Цэнтральным РУУС крымінальнай справы паводле ягонай заявы.

Пра гэтую скандальную сітуацыю "Народная Воля" пісала падрабязна.

Мікалай Казлоў яшчэ 10 кастрычніка 2015 года, калі ў краіне ішло датэрміновае галасаванне на прэзідэнцкіх выбарах, звярнуўся ў Цэнтральны РУУС Мінска з заявай знайсці і прыцягнуць да адказнасці асоб, якія напалі на яго на вуліцы каля выбарчага ўчастка і спрабавалі адабраць планшэт, на які Мікалай Казлоў здымаў іх, таму што западозрыў у фальсіфікацыях падчас галасавання на ўчастку №24. Прычым Мікалай, перш чым здымаць, папрасіў аднаго з мужчын паказаць пашпарт з прапіскай, каб зняць усе пытанні. Рабіў ён гэта ў прысутнасці старшыні ўчастковай выбарчай камісіі **Аляўціны Гладкай** і міліцыянера, які нёс дзяжурства на гэтым участку. Мужчына адмовіўся паказаць пашпарт назіральніку. Тады Мікалай звярнуўся да міліцыянера як да адказнай асобы з просьбай, каб той папрасіў дакумент у так званага выбаршчыка, але міліцыянер чамусьці адмовіўся гэта рабіць. Казлоў вырашыў паназіраць: выйшаў за мужчынам на вуліцу і прасачыў за яго перасоўваннем. І калі той у кампаніі свайго "паплечніка" па галасаванні, якога Мікалай Казлоў некалькімі хвілінамі раней таксама западозрыў у фальсіфікацыях, у некалькіх кварталах ад выбарчага ўчастка атрымаў ад невядомай жанчыны, як падалося Казлову, грошы, пачаў відэаздымку. Мужчыны напалі на назіральніка, паспрабавалі адабраць планшэт, нанеслі яму цялесныя пашкоджанні.

Казлоў напісаў заяву ў РУУС. Як падпалкоўнік міліцыі ў запасе, які 17 гадоў адпрацаваў у крымінальным вышуку, ён быў упэўнены, што знайсці гэтых людзей справа двух дзён. Казлоў прадаставіў відэа тых, хто на яго напаў, акрамя таго, іх зафіксавалі відэакамеры, якія былі ўсталяваны на ўчастку, былі сведкі здарэння.

Аднак завесці справу ў РУУС адмовіліся. Адмова была падпісана капітанам міліцыі аддзела крымінальнага вышуку **А.Гусевым**, выконваючым абавязкі начальніка гэтага аддзела падпалкоўнікам **А.Пятровічам** і зацверджана выконваючым абавязкі начальніка крымінальнай міліцыі Цэнтральнага РУУС падпалкоўнікам **П.Кудраўцом.** Казлоў падаў у суд скаргу на адмову.

Міліцыянеры, якія вырашылі, што няма падстаў узбуджаць крымінальную справу па заяве Казлова, у суд не прыйшлі. Суддзя **Таццяна Рак** заявіла, што гэта законна, бо, калі разглядаецца скарга, дастаткова апытаць заяўніка і мецце матэрыялы справы. Другі бок у судзе прадстаўляў пракурор **Аляксандр Мігун**.

Мікалай Казлоў адразу заявіў хадайніцтва аб азнаямленні з матэрыяламі праверкі, патлумачыўшы, што яго заявы ў РУУС ігнаравалі і такой магчымасці не прадаставілі. Суддзя хадайніцтва задаволіла. Пасля перапынку Казлоў заявіў суду:

– Як былы супрацоўнік міліцыі, старшы оперупаўнаважаны па асабліва важных справах у мінулым, скажу, што міліцыя зусім нічога не зрабіла, каб высветліць ісціну. У мой час за гэта каралі! Не зразумела, як гэты матэрыял прайшоў пракуратуру! Проста дзіўная фармулёўка пра тое, што "не ўстаноўлены намер невядомых на завалоданне планшэтам". Гэта, па-мойму, здзек у адносінах да мяне і смачны плявок у твар пракуратуры, якая правярала гэты матэрыял.

На мой погляд, ужо ніхто не звяртае ўвагі, нават не спрабуе хоць нешта адлюстраваць праўдападобнае… У мяне складваецца ўражанне, што ніхто нічога не робіць не таму, што няма магчымасцяў, не хапае часу альбо прафесіяналізму, я схільны думаць, што гэта проста калектыўная, з пункту гледжання дзяржаўных органаў, спроба схаваць злачынства, якое здзейснена ў дачыненні да мяне... Я лічу, я перакананы ў тым, што гэтыя людзі сфальсіфікавалі выбары. Я, як былы супрацоўнік міліцыі, бачачы, што здзейснена злачынства, звярнуўся да супрацоўніка міліцыі, які нёс дзяжурства на ўчастку, ён адмовіў мне ў дапамозе. І тады як грамадзянін, як назіральнік я вымушаны быў зрабіць так, як зрабіў, каб мы мелі магчымасць знайсці злачынцу. Проста адно злачынства пацягнула іншае – спробу рабавання, каб не быць пазнанымі.

У сваю чаргу пракурор Мігун заявіў суду, што Казлоў не мае рацыі, калі кажа, што міліцыя нічога не рабіла. З матэрыялаў справы, з відэазапісу, які прадаставіў Казлоў, не бачна, што за ім нехта гнаўся, а той уцякаў, Казлоў фактычна сам правакаваў людзей, праводзячы відэаздымку. І дакладна выяўлена, паводле слоў Мігуна, што Казлова ўдарылі толькі адзін раз – па галёнцы. І органы дазнання ўстанавілі, што невядомыя нанеслі Казлову цялесныя пашкоджанні ў ходзе здзяйснення адміністрацыйнага правапарушэння, а не злачынства. «*Таму лічу, што падстаў для адмены пастановы аб спыненні крымінальнага пераследу не маецца*», – заявіў суду Аляксандр Мігун. Суддзя Таццяна Рак пагадзілася з высновамі пракуратуры і вынесла рашэнне пакінуць пастанову аб адмове ў сіле.

– *Мне не зразумела, чаму суддзя не прыняла да ўвагі мае доказы*, – заявіў пасля суда Мікалай Казлоў. – *Магчыма, у яе не было часу… Гэтае рашэнне я буду абскарджваць у Мінскім гарадскім судзе.*

Марыя ЭЙСМАНТ.

РЭГІЁН

Беспрацоўных Наваполацка навучаць асновам бізнесу

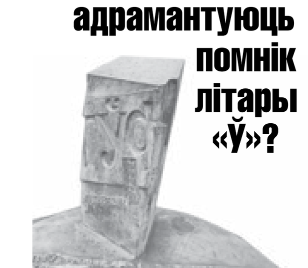
І выдзеляць па 17 мільёнаў рублёў на развіццё ўласнай справы.

Навучальныя курсы па спецыяльнасці «Планаванне прадпрымальніцкай дзейнасці і асновы вядзення бізнесу» арганізоўвае мясцовы Цэнтр занятасці. Пасля атрымання тэарэтычных ведаў будучы прадпрымальнік можа разлічваць на суму 17,5 мільёна беларускіх рублёў на першапачатковае развіццё.

На працягу года прадпрымальнікі абавязаны прадаставіць доказы (дакументы аб набыцці тавару, арэндзе), што выдзеленыя сродкі сапраўды былі выдаткаваны на ўласную справу. У адваротным выпадку грошы трэба вярнуць.

СІТУАЦЫЯ

Калі адрамантуюць помнік літары «Ў»?

Незвычайны мемарыял у цэнтры самага старажытнага горада Беларусі руйнуецца ўжо не першы год. Нягледзячы на шматлікія звароты культурных арганізацый і мясцовых жыхароў, прывесці помнік у парадак пакуль не ўдалося.

Карэспандэнт «Народнай Волі» пабываў у Полацку і высветліў, колькі спатрэбіцца сродкаў, каб адрамантаваць літару "Ў".

Помнік літары «Ў» быў усталяваны ў Полацку ў 2003 годзе. Мясцовыя жыхары называюць мемарыял візітнай карткай не толькі горада, але і Беларусі.

Некалькі апошніх гадоў мемарыял літары «Ў» руйнуецца і патрабуе рамонту. Дарэчы, грамадскае аб'яднанне «Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны» нават звярталася да прэм'ер-міністра Беларусі Андрэя Кабякова з прапановай пасадзейнічаць у вырашэнні праблемы з мемарыялам у Полацку.

На пастаменце помніка з металу адліты радкі Рыгора Барадуліна: *«Ад Еўфрасінні, ад Скарыны, ад Полацка пачаўся свет»*. Многія літары зараз пашкоджаны.

– Помнік зроблены з бетону, і яго падмурак натуральным чынам разбураецца, – распавяла «Народнай Волі» паэтка і настаўніца з Полацка **Лера Сом.** – *Мясцовыя службы ЖКГ час ад часу нешта падмазваюць, але, мякка кажучы, у іх няма патрэбных навыкаў, каб займацца такім рамонтам. Таму помнік выглядае ўсё горш і горш. Безумоўна, трэба звяртацца да спецыялістаў у рэстаўрацыйныя майстэрні.*

АФІЦЫЙНА

Аляксандр МІХАЛЕВІЧ:

«Спатрэбіцца каля 75 мільёнаў…»

*Пракаментаваць сітуацыю з помнікам літары «Ў» «Народная Воля» папрасіла намесніка старшыні Полацкага райвыканкама па архітэктуры і будаўніцтве **Аляксандра Міхалевіча**.*

– Адрамантаваць той сплаў металу практычна немагчыма, таму будзем цалкам мяняць канструкцыю, – *адзначыў Аляксандр Мікалаевіч.* – Зараз займаемся пытаннем адліўкі з чыгуну пашкоджаных літар. Матэрыяльныя выдаткі складуць прыблізна 60 мільёнаў беларускіх рублёў плюс будаўніча-мантажныя работы. У выніку трэба каля 75 мільёнаў.

– Мясцовы бюджэт здольны самастойна аплаціць працу?

– Хутчэй за ўсё гэта будзе сумеснае фінансаванне: і мясцовага бюджэту, і грамадскага аб'яднання «Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны», якое выказала гатоўнасць садзейнічаць у рамонце помніка.

– Калі пачнуцца работы?

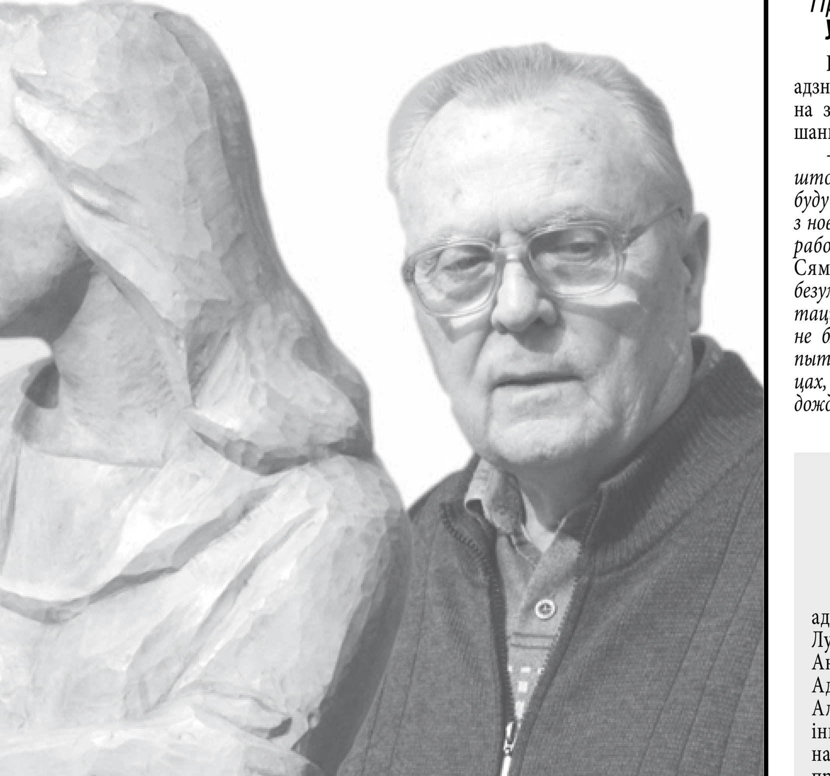
– У сакавіку мы канчаткова вызначымся з фінансаваннем. У красавіку-маі пытанне з рамонтам помніка літары «Ў» будзе вырашана.

Раман ВАСЮКОВІЧ.

ПЕРСОНА

Ваятель

20 вопросов скульптору, который поставил памятник Янке Купале в Минске, в Москве и, даст Бог, поставит его в Варшаве.

Скульптор Лев Гумилевский часто работает в творческом тандеме со своим сыном – это, в общем-то, уникальное сотрудничество, потому что забивает гвозди по самую шляпку в стереотип о проблеме отцов и детей. Вместе Гумилевские работают уже не одно десятилетие и весьма успешно. Старший, Лев Николаевич, – народный художник, лауреат Государственной премии, премии Союзного государства, обладатель медали Франциска Скорины. Сергей Львович, его сын, тоже не обделен наградами: лауреат Государственной премии, а также премии Союзного государства. Их персональная выставка в Национальном художественном музее открыта уже больше месяца и тем не менее продлена еще на целую неделю – зритель проголосовал за нее своим кошельком.

Работы Гумилевских стоят по всей Беларуси, а также в Москве – памятник Янке Купале, в Ялте – надгробный памятник Максиму Богдановичу. Возможно, Купала будет и в Варшаве. Творческий конкурс выигран, дело за политиками. Вообще, по скульптурам Гумилевских можно изучать историю нашей страны: Кирилл Туровский, Франциск Скорина, Николай Гусовский, Николай Радзивилл Сиротка, Юрий Несвижский, Кастусь Калиновский… А также Я.Купала, Я.Колас, В.Короткевич, М.Богданович, М.Танк. И это далеко не полный список их героев.

Любопытный факт: когда к нам недавно приезжал дирижер Владимир Спиваков, он побывал в Национальном художественном музее на выставке Гумилевских. Остановился у бюста Рахманинова… И попросил директора связаться с авторами! Скульптура очень понравилась. Но купил или нет ее музыкант – не знаю, и, в принципе, в беседе со Львом Николаевичем, мэтром белорусской монументальной школы, меня интересовало другое: его творческая лаборатория. А также отношения со знаменитыми современниками – людьми талантливыми, яркими, но в то же время и сложными, противоречивыми.

1. – Думаю, самая важная работа в вашей творческой судьбе – памятник Янке Купале в сквере над Свислочью. Он поставлен в 1972 году. Вы работали над ним в соавторстве со скульпторами Аникейчиком и Заспицким. А что, вы один не справились бы?

– Ну что вы… Все и проще, и сложнее. Сначала этот государственный заказ в конце 1960-х дали народному художнику Алексею Константиновичу Глебову, нашему учителю. А он уже пригласил нас, молодые силы, – Анатолия Аникейчика и меня. Но в 1968 году Глебов внезапно умирает... И тогда через некоторое время Минкульт подключает к нам третьего автора – Андрея Заспицкого. Государство, наверное, хотело «подкормить» одним гонораром как можно больше художников.

2. – Анатолий Аникейчик был вашим соперником – если честно?

– Мы были молодыми, несостоявшимися – какие соперники? Жили через стенку, были соседями, друзьями. Это потом я перестал с ним здороваться. За памятник Янке Купале Аникейчику сразу дали «народного». Нам с Заспицким – ноль, ничего. Только через два года вспомнили и отметили Государственной премией. А звание «народного» мне вообще дали много позже, почти через 20 лет, в 1991 году.

3. – Считается, что это было личное решение Машерова – дать Анатолию Аникейчику «народного», даже минуя звание «заслуженного». Вы слышали об этом?

– Об ушедших, знаете, либо хорошо, либо ничего… Но Анатолий Аникейчик после Купалы просто-таки прославился. И везде он как единственный автор памятника фигурировал – на радио, на телевидении, в газетах. И ни слова о нас, его коллегах, соавторах. Я его спросил: «Толя, в чем дело?» – «Я ни при чем!»

4. – Янка Купала в сквере – памятник огромный. А вот, знаете, бытует народное мнение, что большие памятники в советское время делали потому, что они тогда оплачивались по метражу: больше фигура – больше гонорар. Это правда?

– Меньше памятник Янке Купале быть не мог! И знаете, почему? Купала делался одновременно с Коласом. И песняры должны были быть одинакового размера. Тем более что Коласа делал Азгур. А им командовать мы не имели права. Конечно, в сквере фигуру Купалы надо было делать меньше. Но… Большинство на совете проголосовало, чтобы фигуру увеличить.

5. – Позже в соавторстве с сыном Сергеем Гумилевским вы сделали хороший памятник Янке Купале для Москвы – он установлен на Кутузовском проспекте. Как шла работа?

– Опять был конкурс, опять обсуждения со всякими подводными течениями. Сдавали эскиз на нашем совете, потом на московском... И все долбили нас, не дай Бог. По идее должен был быть курган, валун, Купала на него опирается, а под ногами течет криничка. Не дали это осуществить…

6. – У вас ведь есть и третий Купала! Необыкновенный образ умирающего поэта… А каким Купалой вы довольны больше всего?

– Вот этим, самым маленьким… Поэт падает вниз головой в лестничный пролет.

– И – в вечную память потомков…

– Эту скульптуру сразу купил Литературный музей Янки Купалы, все проголосовали «за».

7. – Интересно, раньше памятники хорошо оплачивались?

– По государственным расценкам. Хорошо.

8. – Выше, чем сейчас?

– Сейчас, похоже, вообще нет расценок. Сейчас мы работаем даже не за половину – за четверть того, что платили нам раньше.

9. – А как вы делите гонорар с сыном? Не ссоритесь?

– Да ну что вы!.. Я и свою 4-комнатную квартиру на улице Пулихова разменял, чтобы сыну жилплощадь дать.

10. – Как думаете, осилите оплату мастерской под 5 миллионов ежемесячно, как выставили художникам и скульпторам за прошлый месяц?

– А некоторым и больше 5 миллионов… Страшно представить, что нас ждет впереди! Мы, художники, видно, не нужны государству.

11. – Скажите, надо ли творческому человеку ставить себе задачу создать шедевр?

– Нет-нет, искусство – не обязанность, а естественное дыхание. Если работа идет как песня, тогда получается что-то настоящее. У меня нет проблемы – что сделать? Вопрос всегда стоит – как? И ежели нашел, то – радость. В голове полно образов… Но не поделюсь. Выдам, а вдруг не сделаю? Бывало, идея приходила даже ночью – вскакиваю тогда, как чумовой! Например, Кастусь Калиновский. Голова его была практически готова. Но образ стал законченным, когда нашел венок-ободок на голове. Он все и решил в скульптуре революционера: и лавровый венок предводителя восстания, и терновый венец разгрома.

12. – Еще одна ваша очень известная работа – мемориальный комплекс «Борцам за советскую власть» в Могилеве. Вы знаете, центральную фигуру женщины народ прозвал «Бегущая с «Лавсана» (теперь это предприятие – «Могилевхимволокно»)? Видно, дела на предприятии всегда шли не очень хорошо…

– Знаю... Народная молва! Это нормально. Памятник красиво встроен в ландшафт на высоком берегу Днепра.

– Центральная фигура получилась очень романтичная.

– Вдохновенная.

13. – Позировала ваша жена?

– Ну да, эскизы делал с нее. Она была молодая, красивая, окончила Театрально-художественный институт. Умела красиво стоять! Но в комплексе – вы заметили? – есть еще пять шестиметровых рельефов высотой почти два с половиной метра. Каждый рельеф символизирует этапы развития государства, области, и в каждом рельефе – по 200–300 изображений, представляете? Как осилил эту громадину – не понимаю теперь. Архитектором комплекса был Михаил Ткачук. Но он потом отказался от авторства. Не знаю почему…

14. – Творческое соавторство иногда приводит к обоюдной досаде, да?

– Я как-то об этом и не думал... Когда мы сдали «Крылатую», как я сам называю эту работу, я получил в Москве за нее очень престижную премию имени Грекова. А также инфаркт, да. Хотя, если совсем точно, здоровье стало шалить еще с памятника Янке Купале.

15. – Скульпторы должны иметь большие физические ресурсы – у них труд молотобойцев, правда?

– А живописцы? Они тоже всю жизнь на ногах. Я, например, всегда восхищался трудолюбием Савицкого – ни выходных, ни праздников! Однажды попросил его позировать для скульптуры. «Нет! Не буду…» Но мы с ним одновременно работали в президиуме Союза художников, часто собирались на заседания, и там я тихонько рисовал его и в профиль, и в анфас. А когда сделал скульптуру, пригласил Михаила Андреевича в мастерскую. Он долго смотрел на работу... И говорит: «Молодец, Левушка!» Но взгляды на политику у нас были разные. Иногда в коллективе Савицкий как начнет спорить – ну советский интернационалист! А когда мы вдвоем – чистый патриот-белорус. В нем, по-моему, была какая-то тайна, противоречие. И против него часто бывали все скопом – уж очень резкий в суждениях. Но это все чепуха – «суждения». Его настоящий крест – это его искусство.

16. – А с Владимиром Короткевичем дружили? Вы сделали несколько очень интересных скульптур писателя.

– Короткевич – сложная фигура, большой талант, он рано умер – в 54 года. Я как-то в больнице лежал вместе с ним, так врачи были в ужасе от его небольничного поведения. К сожалению, мы тогда не сдружились – оба были в очень тяжелом состоянии. Писателя страсти душили... Потом, буквально в одночасье, у него умерли мать и жена. Он остался один и уже не хотел лечиться. «Навошта?» У него внутри все болело, не только сердце…

17. – Почему, по-вашему, в Минске до сих пор нет памятника Короткевичу?

– Верю, что будет со временем. А пока белорусы поставили ему памятник в Киеве. Был конкурс, как всегда. Но, по-моему, выбрали неудачный проект, работа не показывает Короткевича как писателя и как человека. Я выступал на совете… Короткевич там, в Киеве, по-моему, стоит, как бомж… Ноги сдвинуты, вроде человек хочет по-маленькому… Правда! Даже Мальдис иронизировал: «О! Писатель, конечно, в такой позе думает о Беларуси!» Но у нас на монументальных советах солдатская исполнительность: если председатель совета – «за», все за ним поднимают руки.

18. – Думаю, одна из ваших с сыном творческих удач – надгробие на могиле Максима Богдановича в Ялте. Теперь там каждый белорус старается сфотографироваться, памятник стал буквально местом паломничества. Знаете, слышали?

– Рад, что и мы этому поспособствовали. Мы делали памятник с сыном еще в начале 2000-х. Помню, что заказчик – Ялтинский музей – нас предупредил, чтобы он был не из цветных металлов. Тогда там воровали безбожно, особенно со старого Поликуровского кладбища. Над многими могилами до сих пор пусто – надгробия украли. Поэтому из материалов нам предложили мрамор или гранит. А литье только черное – чугун. Его не воруют. Вот такое условие. Очень трудно устанавливали, вручную – крану на склон было не подъехать. Сын ездил, меня не брал на работы – да я и не помог бы! Ой, если всю историю рассказать… Сергей с товарищами пятнадцать часов стоял на украинской таможне! Связывались с музеем, те – с посольством. И вот на последнем рубеже, когда уже все дали добро на въезд в Украину, вдруг пограничники спохватились: машина-то, на которой везли блоки памятника, не имеет права ездить за границу! И правда, она была экспериментальная, и нам ее дали по дружбе на МАЗе… Ну, здесь уж пришлось решать вопрос неформально.

19. – Вот я ходила по вашей с сыном выставке… Прекрасные работы. Лучшие сыны Беларуси, и чуть ли не каждую скульптуру можно ставить памятником в городе! Не жаль, что они после выставки снова окажутся в вашей мастерской, а не на улицах, площадях?

– Все они мои… В мастерской мне с ними весело, среда у меня там хорошая. Я иногда даже разговариваю с работами.

20. – Как вы думаете, настоящее произведение искусства идет у художника от радости или от боли?

– Скорее от боли. У меня от боли… За Беларусь.

Елена МОЛОЧКО.

ЗА ПРАХАДНОЙ

«Не разлічвайце на «залаты дождж», які пральецца зверху»

*Пра гэта заявіў намеснік прэм'ер-міністра Беларусі **Уладзімір Сямашка,** наведваючы ААТ «Нафтан».*

Высокапастаўлены чыноўнік адзначыў, што за 2016–2017 гады на заводзе павінны быць завершаны ўсе работы па мадэрнізацыі.

– *У мяне ёсць перакананне, што ўсе намечаныя праекты будуць завершаны ў адпаведнасці з новымі зацверджанымі графікамі работ,* – адзначыў Уладзімір Сямашка. – *Дапамагаць, безумоўна, будзем, але трэба памятаць, што магчымасці рэспублікі не бязмежныя. Адказы на многія пытанні варта шукаць на месцах, а не разлічваць на «залаты дождж», які пральецца зверху.*

Наколькі рэальна выканаць тэхнічнае пераўзбраенне прадпрыемства за два гады?

«Народная Воля» пацікавілася ў старшыні Незалежнага прафсаюза работнікаў ААТ «Нафтан» **Івана Святохі.**

– *Калі гаворка ідзе аб частковай запланаванай рэканструкцыі, то яна ўжо ідзе,* – сказаў прафсаюзны актывіст. – *На заводзе з'явяцца новыя ўстаноўкі, і гэта цалкам рэальна. На ўсю мадэрнізацыю прадпрыемства, безумоўна, спатрэбіцца не адзін год.*

СКАНДАЛ

Адкрыты ліст праз інтэрнэт…

У інтэрнэце з'явіўся адкрыты ліст да Аляксандра Лукашэнкі, прэм'ер-міністра Андрэя Кабякова, кіраўніка Адміністрацыі прэзідэнта Аляксандра Косінца і іншых чыноўнікаў. Быццам нафтанаўцы скардзяцца на праваленую мадэрнізацыю на прадпрыемстве, скарачэнне працоўных месцаў і заработнай платы. Таксама з ліста вынікае, што рабочыя незадаволены парушэннем калектыўнай дамовы.

"Замест таго каб шукаць рэальныя рэзервы на вытворчасці ва ўмовах крызісу, – гаворыцца ў лісце да кіраўніцтва краіны, – *рабочым загадваюць эканоміць канцтавары, паперу, мыла".*

«Нафтанаўцы» звяртаюць увагу на тое, што многія кіраўнікі прадпрыемства не з'яўляюцца спецыялістамі ў сферы нафтаперапрацоўкі і «карэннымі» навапалачанамі.

Нагадаем, што ў дачыненні да некалькіх кіраўнікоў наваполацкага прадпрыемства на пачатку года былі заведзены крымінальныя справы. Чыноўнікі абвінавачваюцца ў хабарніцтве і прычыненні шкоды заводу на суму ў 46 мільярдаў беларускіх рублёў.

З просьбай пракаментаваць факты, выкладзеныя ў лісце, «Народная Воля» звярнулася да кіраўніцтва прадпрыемства.

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Сяргей ЯЎТУШЫК:

«Сярэдняя зарплата на прадпрыемстве 11 мільёнаў рублёў"

– Прыемна, што «Народная Воля» адзіная газета, якая звярнулася да першакрыніцы, – *сказаў намеснік генеральнага дырэктара ААТ «Нафтан» па ідэалагічнай працы, кадрах і сацыяльным развіцці* **Сяргей Яўтушык.** – Ліст, які з'явіўся ў інтэрнэце, – ананімны, і чалавека, які пад ім падпісаўся, няма. Факты, якія выкладзены ў лісце, – перадзёрнуты. Цяпер мы думаем, як рэагаваць на тых журналістаў, якія проста тыражуюць неправераную інфармацыю, – звяртацца ў суд альбо спачатку ў Міністэрства інфармацыі.

– Праблем, якія апісаны ў лісце, на прадпрыемстве няма?

– Сярэдняя зарплата на прадпрыемстве – 11 мільёнаў рублёў. Узровень дастатковага высокі, плюс улік шкоднасці. Прадпрыемства трымала, трымае і будзе трымаць заробак вышэй сярэдняга. Што тычыцца калектыўнай дамовы, то нічога не прыпынялася і не памяншалася. Работнікі як атрымлівалі льготы (да гэтых 11 мільёнаў), так і атрымліваюць. Адным словам, інфармацыя ў лісце не адпавядае рэчаіснасці. І на месцы журналістаў я больш уважліва ставіўся б да падобных лістоў.

Раман ВАСЮКОВІЧ.

С ЛЕГКИМ ПАРОМ!

За посещение бани в агрогородке Болотня нужно отдать почти 600 тысяч

Это самый высокий тариф на услуги бани в Рогачевском районе.

Местные жители оказались не готовы отдавать 566.000 рублей за помывку, поэтому баню пришлось закрыть. Естественно, не все довольны таким поворотом событий.

По подсчетам директора коммунального жилищно-эксплуатационного предприятия «Рогачев» **Владимира Климова**, в неделю в среднем эту баню посещали примерно шесть человек, за год – 300.

«Вывод напрашивается сам собой: нет посещаемости, баня работала практически вхолостую, – говорит он. – *Наше предприятие вынуждено нести убытки по содержанию и эксплуатации бань в сельской местности, но мы не имеем собственных средств на их восстановление и содержание».*

Для сравнения: в соседнем с Болотней поселке Ильич зафиксировано больше всего любителей бани: 2800 человек (сеанс стоит теперь 57.000 рублей), в агрогородках Довск – почти 2000 (сеанс стоит 35.000). Поход в рогачевскую баню обойдется почти в 100 тысяч белорусских рублей.

Цена на услуги бани рассчитывается просто: калькуляция составляется из расчета расходов на воду, отопление, количества посетителей и заработной платы обслуживающего персонала.

Напомним, что повышение стоимости услуг бани связано с тем, что их исключили из перечня социально значимых товаров (услуг).

Марина КРЫЛОВА.

ЗНАЕТЕ ЛИ ВЫ, ЧТО…

Сергей Дорофеев уехал в Прагу

Сейчас он работает в Праге на Радио Свобода.

Одна из причин переезда из Киева в Прагу была связана с личной жизнью.

«Что касается профессиональных аспектов, все знакомые крутили пальцем у виска и говорили: «Ты в Киеве имеешь все. Зачем тебе это надо?», – *рассказывает известный телеведущий о глобальных переменах.* – Но, знаете, я всегда был очень податлив к возможности реализовать новые идеи и проекты. Это вызов, испытание. В этом есть азарт. И тут Радио Свобода начало создавать ТВ-производство… Предложили, ответил согласием. Хотя для меня это был своего рода дауншифтинг (*этим термином определяют жизненную позицию, при которой человек отрекается от благ цивилизации и спокойно живет ради себя.* – **Авт.**). Кроме того, я устал от политической ангажированности разных медиа. Устал от того, что постоянно нужно было заниматься каким-то своим внутренним расследованием, чтобы понять, кто же конечный бенефициар той или иной кампании. Это очень важные репутационные вещи. Комплекс всех этих причин и стал поводом принять предложение из Праги».

Сегодня Сергей Дорофеев меньше говорит о политике.

«У меня есть некоторые ограничения, связанные с контрактом, – *объясняет он.* – Они касаются в том числе и политики. Поэтому я не могу сейчас рассуждать о политике тех стран, где осуществляется наше вещание, то есть не могу давать никому оценку. Потому что это уже мое личное мнение, а по вечерам, по будням я – ведущий новостей. Хотя мне есть что сказать – слушайте в моих авторских эфирах».

На вопрос о возможном возвращении в Беларусь Дорофеев отвечает так: «Время покажет. Я скучаю и по Беларуси, и по Украине. Все события моей жизни прочно связали эти страны в один узел. Поклонитесь от меня Украине. Когда я работал в Киеве, это был замечательный период моей жизни, время, полное профессиональной свободы. Вы знаете, я всегда ценил свою свободу – возможность думать, говорить, писать, дышать так, как хочу, и делать столько вздохов в минуту, сколько считаю нужным. При этом я умею работать в команде, но абы с кем работать не стану и уж тем более каждый день не буду петь в хоре».

Вера ВИР.

ИЗ ЛИЧНОГО ДЕЛА

Сергей Дорофеев родился 19 мая 1980 года в Минске. Закончил Белорусский национальный технический университет. Теле- и радиожурналистике учился за рубежом, выиграл грант Госдепартамента США – стажировался в СМИ Чикаго. Работал на радио «Мир», «Альфа Радио» и «Юнистар».

Свою карьеру на ОНТ начал с должности редактора и ведущего программы «Наше утро», был ведущим ток-шоу «Выбор», авторской программы «Выбор+», директором дирекции утреннего вещания.

В Беларуси его последний телеэфир состоялся в день президентских выборов (ток-шоу «Выбор» от 19 декабря 2010 года). Эфир не понравился чиновникам – в частности, председателю Центризбиркома Лидии Ермошиной, которая демонстративно покинула студию. После этого Дорофеев фактически получил в Беларуси запрет на профессию.

Весной 2011 года он подписал контракт с украинским «5 каналом». Позже он сотрудничал с телеканалом «Интер» – вел телемарафоны, ток-шоу и снимался в фильмах. В 2014 году работал креативным продюсером украинской Западной информационной корпорации. За короткое время он стал одним из самых известных и успешных украинских журналистов.

Не женат.

ЁСЦЬ ПРАПАНОВА!

Назвы – на беларускую мову

У мяне канкрэтная прапанова. Каб госці, якія прыязджаюць да нас з-за мяжы, не думалі, што яны знаходзяцца ў Расіі, трэба ўсе назвы вуліц, крам, аўтобусных прыпынкаў, грамадскіх установ перавесці на беларускую мову, мову тытульнай нацыі. Гэта, лічу, было б разумна і справядліва.

І гэта ні ў якім разе не ўшчамляе правы рускамоўнага насельніцтва, таму што беларускую мову ў нас разумее кожны.

Назвы на беларускай мове – гэта наша адметнасць, наш, вобразна кажучы, брэнд.

Алег УРБАНОВІЧ, жыхар г. Ліды.

РЭХА

Цікавае супадзенне

Вось чытаю кнігу Ярослава Пархуты "Зямля бацькоў нашых". Якраз главу "Музей у Гудзевічах", у якой расказваецца пра вялікага энтузіяста, настаўніка белару- [illegible]

МУДРЫЕ МЫСЛИ

"При демократии дураки имеют право голосовать, при диктатуре – править".

Бертран РАССЕЛ, британский философ, общественный деятель и математик

НЕЛЬГА МАЎЧАЦЬ!

Каму Бог талент не даў, той крадзе чужое

Як у Беларусі парушаюцца аўтарскія правы…

Гісторыя першая

Неяк жонка прынесла дадому дыск, на якім быў запісаны мой буйны харавы твор. Дырыжор, які запісаў гэты твор са сваім хорам на радыё, маючы фанаграму сачынення, не спытаўшы маёй згоды, уключыў яго ў дыск. У жыцці існуе такая практыка: шмат якія выканаўцы на гастролях перад канцэртам прадаюць дыскі з запісам сваіх праграм, каб зарабіць нейкую капейчыну. А што мае кампазітар, музыку якога скарысталі такім нецывілізаваным спосабам, як у маёй сітуацыі? Нічога.

На пачатку перабудовы ў Беларусь сталі прыязджаць з Захаду заўзятары лёгкай нажывы. Завіталі яны і ў наш Саюз кампазітараў з прапановай даць лепшыя творы беларускіх кампазітараў для папулярызацыі іх у Еўропе. Пра вынік гэтых [illegible] удзел у запісе іх на радыё. Яны надрукаваны ў зборніку "Вечар добры, дзяўчыначка!" (1991 г.).

Гісторыя другая

[illegible]

Гісторыя трэцяя

Яшчэ ў савецкі час, калі я працаваў у ансамблі "Харошкі" (1974–1979), фірма "Мелодия" ў 1982 годзе выпусціла пласцінку "Хорошки», дзе былі змешчаны мае творы «Прыходзіў малойчычак», «З-пад белага камушка», "Ой, там, на гарэ". На пласцінцы майго прозвішча не было. Я звярнуўся да юрыста *ВААП* (Всесоюзное агентство по авторским правам) з просьбай абараніць маё аўтарскае права на гэту музыку, тым больш што яна была зарэгістравана. Юрыст зрабіў запыт у Белдзяржфілармонію і даслаў мне ліст з такім адказам: "По сообщению Договорно-правового управления ВААП, со [illegible] *НЦИС* (Национальный центр интеллектуальной собственности») у "Пераліку твораў", якія выконвае ансамбль "Харошкі", яна не значыцца, хаця той жа *НЦИС* нядаўна пацвердзіў, што гэта музыка, напісаная М.Коньшыным і А.Рашчынскім, была зарэгістравана аж 31 жніўня 1979 г. у *ВААП.* Хто ж тады атрымлівае ганарар за музыку да майго танца?

У 1977 годзе, калі я быў музычным кіраўніком ансамбля "Харошкі", кінарэжысёр Валерый Басаў зняў фільм пра ансамбль, дзе выконваліся і мае творы. У цітрах майго прозвішча не было.

Калісьці кампазітар Галіна Гарэлава на пытанне, ці цікавіцца яна, які ганарар ідзе ёй за выкананне яе твораў, адказала, што не цікавіцца. А дарэмна! Хаця, можа, Галіне Канстанцінаўне шанцуе з выканаўцамі яе музыкі, а вось мне не пашанцавала. Чаму? Справа ў тым, што я шмат працаваў з беларускім фальклорам: выпусціў дзевяць зборнікаў расшыфровак і апрацовак беларускіх народных песень і танцаў, рабіў праграмы "Харошкам", "Купалінцы", Валянціне Пархоменка, "Талацэ" Віцебскай філармоніі, гродзенскаму "Нёману", самадзейным калектывам, а некаторыя несумленныя людзі думаюць, што раз гэта народная песня (няважна, што апрацоўка), дык аўтарства апрацоўкі належыць "усім". Асабліва тым, хто хоча мець свой гешэфт з інтэлектуальнай працы іншых.

Гісторыя чацвёртая, самая неверагодная

[illegible] не дазволіў бы выпусціць такую кантрафактную прадукцыю. Але ўражвае тут нахабства тых, хто даў фірме без майго дазволу фанаграмы, не ўказаўшы майго прозвішча. Гэтыя песні я рабіў падчас працы ў ансамблі "Купалінка" (1989–1994 гг.), браў [illegible] канцэрта ансамбля «Харошкі» чую сваю музыку да танца "Каханачка" (!). Тое ж самае і на сайце "Концерт «Хорошек» в Смоленске»! Дваццаць сем год пасля майго звальнення з «Харошак» несанкцыянавана выконваецца мая музыка, а ў [illegible] рэшт вырашыў, у адрозненне ад Г.Гарэлавай, пацікавіцца, за што ж я атрымліваю ганарар, а за што – не. І вось што высветлілася. Мае апрацоўкі "Бабка Еўка, дзед Тумаш" пад назвай "Кірмаш", "Ой, ты, гарны Сэмэнэ" пад назвай "Гарны Сэмэн", [illegible] "Харошкі". Ноты надрукаваны ў зборніку "Хоровой концерт" (1982 г., складальнік В.Роўда). Партытура маёй "Фантазіі "З рога ўсяго многа", фінал якой выконвае "Купалінка", знаходзіцца ў Нацыянальным акадэмічным народным аркестры [illegible] надзеі? Таму што ў краіне, у якой парушаюцца элементарныя чалавечыя правы, аўтарскія правы заўсёды парушаюцца.

Алесь РАШЧЫНСКІ, кампазітар.

Мінск.

ХОЧУ СКАЗАТЬ...

Уберите из Бреста террориста!

[illegible]

Василий Владимирович ПУКАЛО, житель агрогородка Марьевиль Березовского района.

ТАК ДУМАЮ!

Мужчины живут мало, а у женщин вторая смена – дом и семья

[illegible] ный воспитатель детей. Очень хорошо, что некоторым женщинам удается сохранить здоровье до 55 лет, но это удается далеко не каждой. Прошло 70 лет после Великой Отечественной войны, а наши женщины в большинстве своем не могут себе позволить такую роскошь, как не работать, [illegible] Выбор должен быть жесткий: или пенсия, или работа. Но власти, по-моему, все уже решили. Теперь уже на пенсии белорусы точно работать не будут.

Леонид ТАРАСЮК.

д.Староволя Пружанского района.

ПЕЧАЛЬНЫЕ РАЗМЫШЛЕНИЯ

В память о Сан Саныче

23 февраля родные и близкие, бывшие коллеги, работники ПО «Горизонт», экс-руководители города Минска провожали в последний путь Александра Александровича Санчуковского.

С 1986-го по 1995 год он возглавлял объединение «Горизонт». Это было самое сложное время в нашей новейшей истории. Президент СССР М.С.Горбачев призывал всех нас к перестройке и ускорению. В практику входило избрание директоров коллективами. Выбирать стали более угодных, что приводило к ухудшению работы предприятий. Особенно это проявилось в России. Дефицит товаров стал повсеместным явлением.

Затем перестал существовать Советский Союз. Многие предприятия в России, постсоветских республиках, в том числе и Беларуси, останавливались. А для «Горизонта» это было золотое время: его телевизоры стали своеобразной валютой. В обмен на них республика закупала зерно, нефть, другие товары. Продавать телевизоры было престижно для нашего правительства.

Еще в 1990 году, как только начала распадаться централизованная союзная система распределения, по инициативе именно правительства Беларуси началось заключение межреспубликанских договоров на поставки ресурсов. Например, Казахстан должен был нам поставить зерно, металл, а мы ему – тракторы, телевизоры и т.д. Вместо установления рыночных (договорных) отношений между производителями и потребителями был установлен рынок между правительствами. А производители были обязаны отгружать продукцию заданным адресатам по заниженным ценам. Это наносило предприятиям существенный урон.

Неслучайно в те годы возникла потребность в создании общественной организации, которая объединила бы директорат для отстаивания интересов предприятий. Сан Саныч, как мы называли Санчуковского, стоял у истоков создания в январе 1990 года Белорусской научно-промышленной ассоциации (БНПА), которая стала важнейшей площадкой для принятия решений директорами по выработке рецептов преодоления кризисных явлений в экономике, своеобразным мозговым центром отечественного директората. Мы с уважением относились к нему – умный, интеллигентный, с ярко выраженными лидерскими качествами, красивый человек с тонким чувством юмора, способностью к самоиронии.

С Сан Санычем я был знаком с 1978 года, когда вместе работали в Минском обкоме партии, он – заместителем заведующего промышленным отделом, курировавшим работу оборонных предприятий и предприятий радиоэлектроники, я – инструктором отдела химической промышленности: курировал ПО «Беларуськалий», «Западтрансгаз», предприятия химической промышленности, стройматериалов, местной промышленности. К тому времени Санчуковский прошел серьезный профессиональный путь от инженера-технолога до главного технолога, заместителя секретаря парткома ПО «Горизонт». На заводах в то время по блату редко кого продвигали. Это было бесполезно. Некомпетентность сразу становилась очевидна всем, дело страдать не должно, поэтому таких людей очень скоро отправляли туда, где они не могли причинить вреда, – в профсоюзы. С Сан Санычем все было наоборот: он был хорошим специалистом, умел ладить с людьми, умел повести за собой коллектив. Он был надежным товарищем, не помню, чтобы когда-либо подвел даже в мелочах.

В 1983 году Сан Саныч был избран первым секретарем Первомайского райкома КПБ, а в 1986-м – назначен генеральным директором ПО «Горизонт». После создания БНПА мы очень часто общались. Нас связывало не скажу, что единство, но похожесть взглядов на развитие промышленности и экономики в целом. Санчуковский был внештатным советником председателя Верховного Совета Республики Беларусь. Большинство из директората того времени считали шаги Верховного Совета и правительства Беларуси по созданию рыночной экономики правильными. Сан Саныч активно поддерживал кандидатуру Кебича на выборах президента Беларуси в 1994 году.

Кебича поддерживал и я, считая, что с ним можно создать новую экономическую систему. Но по мере приближения выборов стало ясно, что он не победит. И что если мы поддержим Кебича, то потерпим поражение. Я часто вспоминаю встречу директоров десяти крупнейших белорусских предприятий в пионерлагере велозавода. Разговор шел о том, что делать. Я предлагал выдвинуть кандидатом в президенты – как дублера Кебича – кого-то из директоров. Взгляды А.Лукашенко были уже для нас понятны и неприемлемы. Мы поручили Санчуковскому, который был дружен с Кебичем, передать ему наш разговор. Когда через какое-то время мы собрались снова, Сан Саныч сказал, что Кебич просил не рыпаться, победа будет за нами, и мы все будем членами президентского совета.

Спустя год с небольшим мне позвонил главный инженер ПО «Горизонт» и сообщил, что Санчуковского снимают с работы, просил приехать и помочь. Он обзвонил многих директоров, но приехали я и Константин Устимчук, директор велозавода. Сан Саныч встретил нас в своем кабинете. Был он совершенно спокоен, сказал, что ничего не нужно делать, так как уже ничего нельзя изменить. Подъехал министр промышленности Владимир Куренков, сказал практически то же самое и просил не вмешиваться. Нам осталось только подождать окончания официальной процедуры и отметить это событие, что мы и сделали.

Так в неполные 55 лет Санчуковский, опытный управленец, специалист экстра-класса, был отстранен от активной трудовой деятельности за поддержку Кебича на президентских выборах.

В то время были уволены наиболее яркие представители директората практически во всех отраслях экономики. И только небольшая часть из них была инкорпорирована в различные органы власти. Таким образом, ушли те, кто не принял новые экономические правила и не захотел или не смог договориться с пришедшими к власти чуждыми им людьми.

Ушел практически одномоментно целый слой опытных управленцев, на плечах которых страна смогла удержаться во время развала СССР. Была прервана преемственность, потеряны важнейшие наработки, в том числе и в отношениях с зарубежными партнерами. Сколько эффективных проектов было похоронено в те годы!

Санчуковский еще с десяток лет мог возглавлять предприятие, группу предприятий, регион, работать в правительстве. Сколько бы пользы принес он и подобные ему люди! Вместо этого многие из них были вынуждены уехать из страны навсегда или отправиться на работу в Россию. Часть из них, как и Сан Саныч, остались доживать свой век на родине, подрабатывая в частных организациях, или жили на мизерную пенсию.

Сан Саныч – крайний справа в первом ряду.

Сегодня в стране создана система, при которой в зоне риска находятся наиболее успешные руководители предприятий. Последний яркий пример – директор Витебской бройлерной фабрики Анна Шарейко, которая якобы покупала иностранный комбикорм по завышенной цене, чем нанесла государству ущерб в размере 4 миллиардов рублей. Прокурор и судья, оказывается, лучше знают, какие корма покупать и чем кормить кур. И не важно, что фабрика при «дорогих» кормах бурно развивалась, за 7 лет численность работающих на ней возросла в 6 раз, прибыль за 2014 год – 15 миллиардов рублей, а по итогам трех кварталов 2015 года чистый убыток составил 30 миллиардов рублей при «дешевых» кормах...

История Шарейко напоминает историю с Василием Старовойтовым. Там прокуратура тоже долго искала ущерб, приусадебный участок весь искололи щупами – искали золото, но не нашли. Где сейчас тот прокурор-золотоискатель? Как сейчас себя чувствует когда-то возглавляемый Старовойтовым «Рассвет»?

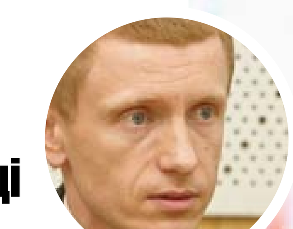
Только несколько процентов людей могут заниматься предпринимательской деятельностью. Именно эти люди развивают экономику любой страны. Нам надо понять это и ценить таких людей, а не лишать их возможности работать, как это делают сейчас власти предержащие. А успешно управлять крупным бизнесом и развивать его могут только доли процентов из нас. Почему же мы допускаем, чтобы такие люди подвергались преследованиям из-за чьей-то зависти, жадности и глупости?

В последний путь Александра Александровича Санчуковского провожали не только его постаревшие коллеги, друзья, работники «Горизонта», бывшие руководители города, но даже некоторые из тех, кто способствовал исходу управленческой элиты из активной деятельности и отъезду из страны. Похоронили Сан Саныча на Восточном кладбище. Решение об этом принято властью, как будто кто-то хотел сказать последнее «прости».

Василий ШЛЫНДИКОВ, экс-президент концерна «Амкодор», председатель комиссии по экономической политике и реформам Верховного Совета Республики Беларусь 13-го созыва.

Быць Беларусі вольнай і незалежнай!

Аляксей ЯНУКЕВІЧ, старшыня Партыі БНФ:

Ідэалы БНР – аснова дзяржаўнасці сучаснай Беларусі

98 гадоў таму была абвешчана III Статутная грамата Беларускай Народнай Рэспублікі. Акт Незалежнасці БНР стаўся магутнай асноватворнай падзеяй для дзяржаўнага будаўніцтва Беларусі.

Для нас, сучасных беларусаў, значэнне Акта 25 сакавіка немагчыма перабольшыць. Гэтым гістарычным дзеяннем беларуская нацыя рашуча абвясціла ўсяму свету сваю волю мець ды ўмацоўваць уласную дзяржаву. Ад гэтага моманту беларускі суверэнітэт і беларуская дзяржаўнасць сталіся гістарычным фактам, важнасць якога палягае ў незваротным характары таго, пра што заявіла III Статутная грамата.

Пасля 25 Сакавіка любыя спробы паставіць пад сумнеў дзяржаўнасць беларускай нацыі сталіся нікчэмнымі. Нават камуністычныя ўлады былі вымушаны лічыцца з заяўленым беларускім народам правам на самавызначэнне, былі вымушаны падтрымаць дзяржаўнасць Беларусі (няхай сабе ў яе савецкім варыянце). Менавіта такім чынам быў запушчаны механізм, які праз ахвяры ды выпрабаванні прывёў усіх нас да сучаснай незалежнай Рэспублікі Беларусь.

Нам з вамі выпалі гонар ды адказнасць працягваць нацыянальна-дэмакратычную лінію ў беларускай палітыцы, і для нас ідэалы БНР ды запавет 25 Сакавіка з'яўляюцца не толькі, безумоўна, значнай каштоўнасцю, але і прыкладам палітычнай рашучасці. Дзеячы БНР не зважалі на быццам бы абгрунтаваныя перасцярогі, не зважалі на хістанні палітычнай кан'юнктуры ці інтарэсы магутных замежных гульцоў – яны зрабілі тое, што мусілі зрабіць дзеля свайго народа, чаго ад іх выразна патрабаваў дух часу ды ўсведамленне адказнасці за лёс беларускай нацыі. Іх смеласць, іх рашучасць, іх бескампраміснасць у адстойванні нацыянальных інтарэсаў беларускага народа натхняюць нас і цяпер.

Пагрозы незалежнасці Беларусі засталіся і сёння – як і 98 гадоў таму, яны зыходзяць перадусім з боку хворай на імперыялізм Расіі. Наша задача як незалежнікаў – быць годнымі ідэалаў БНР у змаганні з гэтымі пагрозамі, у адстойванні каштоўнасцяў, што былі закладзены бацькамі-заснавальнікамі БНР у падмурак беларускай дзяржаўнай незалежнасці. Каб здзейснілася тое, за што змагаліся і аб чым марылі пакаленні беларусаў, дзеля чаго жылі і працавалі заснавальнікі БНР – каб беларусы сталіся нарэшце паўнавартаснымі гаспадарамі на сваёй зямлі, у сваёй уласнай дзяржаве.

Са святам Дня Незалежнасці 25 Сакавіка!

Жыве Беларусь!

Віталь РЫМАШЭЎСКІ, сустаршыня аргкамітэта па стварэнні партыі "Беларуская Хрысціянская Дэмакратыя":

Мы – адзін народ!

У Беларусі хутка не застанецца катэгорый грамадзян, не абражаных, не прыніжаных і не абабраных дзеючай уладай. Штогод у Беларусі пагаршаецца эканамічны стан, зніжаюцца заробкі і пенсіі, расце карупцыя і беспрацоўе. Беларусы пакутуюць ад несправядлівых набораў і хлусні чыноўнікаў. Прадпрымальнікі і працоўныя, студэнты і пенсіянеры, вайскоўцы і дзяржслужачыя – кожны прыгнечаны па-свойму.

Рэжым хоча працягваць душыць кожнага паасобку: асобна прадпрымальнікаў, асобна працоўных, асобна пенсіянераў, асобна палітычных актывістаў. "Падзяляй і пануй" – гэта той прынцып, якім кіруецца кожны аўтарытарны рэжым. Але, як вядома, "ні адна дзяржава, ні адзін народ, падзелены між сабой, не можа выстаяць" (Мц. 12:25). Зараз беларусы падзелены, не гатовы салідарна выступаць у абарону адзін аднаго. Таму ўладам так лёгка ўводзіць новыя паборы, кідаць людзей за краты… Менавіта таму з кожным годам расце пагроза для незалежнасці Беларусі, усё болей арганізацый "русского мира" засноўваецца ў нашай краіне.

Насамрэч ёсць толькі адзіны істотны падзел сярод грамадзян Беларусі – на тых, хто згодны далей цярпець бяспраўны прыніжаны стан, і тых, хто гатовы змагацца за ўласную і народную годнасць і свабоду. І я веру ў тое, што словы "Воля", "салідарнасць", свята Дня Волі – набудуць новы, агульнанацыянальны сэнс для ўсіх беларусаў.

Сітуацыя ў краіне зменіцца, калі грамадзяне зразумеюць, што немагчыма ў гэтай грамадска-палітычнай сістэме дамагчыся змен у асобнай галіне жыцця. Змены магчымы, толькі калі палітычныя патрабаванні будуць ісці разам з сацыяльнымі, эканамічнымі патрабаваннямі.

Таму фармат сённяшняга святкавання 25 Сакавіка – гэта не толькі святкаванне Дня незалежнасці, але і заклік да нацыянальнага адзінства. Дзень Волі мусіць стаць днём нацыянальнага яднання. На святкаванне мы запрашаем і прадпрымальнікаў, і працоўных, і студэнтаў, і пенсіянераў. Бо мы – адзін народ. Мы мусім аб'яднацца, каб абараніць адзін аднаго, каб абараніць права на годнае жыццё кожнай беларускай сям'і, абараніць будучыню Беларусі.

Толькі тады, калі беларусы стануць салідарнымі, будуць клапаціцца і бараніць адзін аднаго, мы пабудуем справядлівае грамадства. Толькі разам мы здолеем змяніць аўтарытарную ўладу ў Беларусі на народную, дэмакратычную, асноўным прынцыпам якой будзе: "Не чалавек для дзяржавы, а дзяржава для чалавека".

Калі вы любіце Беларусь і гатовы бараніць правы іншых – далучайцеся да святкавання Дня Волі!

ЗРОБІМ КРОК ДА СВАБОДЫ РАЗАМ!

Выйдем 25 марта одной колонной – за новый экономический курс, за честные выборы! За перемены!

Ответьте самому себе: вот лично вас власть слышит? Вы как-то можете влиять на высокопоставленных чиновников, на решения, которые они принимают? Честный ответ – НЕТ!

Между обычными гражданами и властью – огромная пропасть. У каждого из нас – множество обязанностей, еще такое же количество запретов, а права в большинстве случаев – это декларация без практического применения!

В феврале Европейский Союз снял с Лукашенко и его ближайшего окружения точечные визовые и финансовые «санкции», но правитель не снял санкции с граждан Беларуси. Более того, в 2016 году появились новые весьма неприятные сюрпризы:

– жировки «от балды»;

– предложение поднять возраст выхода на пенсию;

– увеличение в 8,5 раза утилизационного сбора при ввозе авто с территории Таможенного союза;

– ограничения на посылки и ввоз товаров из-за границы…

Добавьте к этому, что у граждан Беларуси нет права выбора, мы не выбираем депутатов и глав городов и регионов – их назначают. У граждан фактически нет никаких шансов выиграть судебный процесс, если им противостоит государство.

Что делать?

Стране нужен новый экономический курс и программа структурных реформ, таких, например, как прописанные в программе ОГП «Миллион новых рабочих мест». Нам необходимо право выбора! Каждый из нас должен понять, что никто не решит наши проблемы за нас. Сюда не приедет бригада строителей светлого будущего. Это наша страна, и только мы можем навести в ней порядок!

25 марта в Минске пройдет День Воли. Нам нужна одна колонна, в которой единым строем пройдут и предприниматели с требованием отменить Указ №222, и пенсионеры, не поддерживающие жировки «от балды», и студенты, которых не радует перспектива жить в стране без будущего. Принцип «каждый сам за себя» не даст результата, на который мы надеемся.

День Воли – это возможность показать, что сторонников перемен много. Это наш праздник! Праздничная одежда и воздушные шары белого и красного цветов украсят колонну. Веселые плакаты поднимут настроение окружающим. Тематика ограничена только фантазией каждого участника! Будем радостны и креативны в наш день! С Днем Воли!

Ищите нас в интернете: ucpb.org

Читайте нас в Facebook: https://www.facebook.com/unitedcivilparty

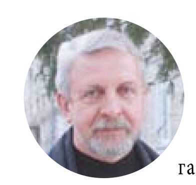
В «ВКонтакте»: https://vk.com/partyja

В «Одноклассниках»: http://ok.ru/ucpbelarus

Смотрите нас на Youtube: https://www.youtube.com/channel/UClC8mdNkDXYp_wHD8eH3LAQ

Хто і як святкуе Дзень Волі

і чаму гэтае свята важнае для кожнага беларуса? Гавораць сябры руху «За Свабоду».

Аляксандр МІЛІНКЕВІЧ, старшыня руху «За Свабоду»:

– Дзень Волі будзе галоўным дзяржаўным святам у свабоднай Беларусі. Але і сёння 25 Сакавіка – гэта вялікі дзень для тых, хто ведае нашу гісторыю і ганарыцца ёю, а не імперскай гісторыяй усходняга суседа, хто разумее, што мы беларусы, а не грамадзяне СССР, для каго будучая Беларусь – гэта незалежная беларуская дзяржава ў еўрапейскай сям'і народаў.

Алесь ЛАГВІНЕЦ, намеснік старшыні руху «За Свабоду»:

– Дзень Волі – гэта свята беларускага духу, найвялікшая падзея ў найноўшай гісторыі нашай нацыі.

Сёння на нас ляжыць асаблівая адказнасць, каб запаліць нашых суайчыннікаў святлом надзеі на нашу лепшую долю і незалежную дэмакратычную будучыню. Бо інакш нас як Беларусі і беларусаў не стане.

Упэўнены, што 25 Сакавіка будзе шанавацца ў дэмакратычнай Беларусі як самае важнае свята, свята незалежнасці і светлай мары пра наш край і яго людзей.

Юрась ГУБАРЭВІЧ, першы намеснік старшыні руху «За Свабоду»:

– Самае трывожнае сёння, што захоўваецца небяспека незалежнасці краіны.

Сапраўдны сэнс гэтае свята атрымае тады, калі незалежнасць Беларусі стане незваротным фактам, у якім не застанецца сумневаў ні ў кога, калі краіна будзе пад нацыянальнымі сімваламі.

Іна КУЛЕЙ, сябра Рады руху «За Свабоду»:

– Дзень Волі для мяне – адно з галоўных святаў, як Раство, Вялікдзень, бо гэта нараджэнне і адраджэнне краіны. Адзінае правільнае свята, і ніякае 3 ліпеня не можа замяніць гістарычнага факта ўтварэння БНР.

Я ўпэўнена, што Дзень Волі будзе ўсенародным, усеагульным святам у бліжэйшай будучыні.

Алесь МАРЧАНКА, сябра руху «За Свабоду»:

– 25 Сакавіка – адно з найвялікшых святаў для свядомых беларусаў. Яго можна святкаваць і на мітынгу, і кожны можа яго адсвяткаваць і дома, і ў кавярні, прыгадаўшы змагароў за незалежнасць Бацькаўшчыны, людзей, якія за гэта паклалі жыцці, здароўе, былі вымушаны з'ехаць у эміграцыю.

У савецкіх беларусаў, канечне, іншыя святы. А я віншую ўсіх з надыходзячым Днём Волі і заклікаю прыйсці на шэсце і мітынг 25 сакавіка!

Аляксей КАВАЛЕЦ, сябра Рады руху «За Свабоду»:

– Дзень Волі – па-першае, важны, бо гэта першае свята абвяшчэння беларускай дзяржаўнасці ў найноўшай гісторыі.

Па-другое, праз гэтае абвяшчэнне мы зараз існуем, бо бальшавікі былі вымушаны прызнаць Беларусь і абвясціць БССР.

Па-трэцяе, на фоне расійскай агрэсіі мы павінны паказаць, што мы будзем адстойваць гэтую незалежнасць.

Важна паказаць, што мы нарадзіліся і мы ёсць!

Алесь СЛАВІНСКІ, сябра руху «За Свабоду»:

– Дзень Волі – гэта наша гісторыя. У гэтае свята мы, беларусы, можам паказаць, што маем незалежную краіну, вялікую гісторыю, і мы яе памятаем.

25 сакавіка – адна з нешматлікіх магчымасцяў сустрэцца, абмеркаваць, выказацца, таму варта ўдзельнічаць у мітынгу і шэсці.

Дзяніс КАРОЛЬ, сябра руху «За Свабоду»:

– Акцыя на Дзень Волі – гэта магчымасць адчуць еднасць з аднадумцамі, аднавіць энергію, натхніцца, пабачыць шмат бел-чырвона-белых сцягоў. І да таго гэта важная гістарычная падзея.

Алесь ТАЎСТЫКА, сябра Рады руху «За Свабоду»:

– У нас у школе была цудоўная выкладчыца гісторыі, а ў падручніку быў цудоўны малюнак Статутнай граматы. 25 Сакавіка павінна сапраўды належаць краіне, каб беларусы цэлы тыдзень святкавалі і спявалі патрыятычныя песні, апраналіся ў вышыванкі, паўсюдна вывешвалі нашы велічныя бел-чырвона-белыя сцягі, віншавалі адзін аднаго. Менавіта гэта яднае. Калі сённяшнія палітолагі і ідэолагі шукаюць, што можа аб'яднаць нацыю, усё проста – дайце дазвол на шырокае святкаванне Дня Волі.

Як жыць – дык жыць для Беларусі!

Гутарка з лідарам руху "Разам" Вячаславам Сіўчыкам.

– Вячаслаў, сёлета вы з'яўляецеся адным з васьмі заяўнікаў акцыі. Чаму? Што азначае Дзень Волі, дзень 25 Сакавіка для вас асабіста?

– Гэта самае вялікае свята ў XX стагоддзі для беларускай нацыі. Калі б не было Акта 25 сакавіка – 3-й Статутнай граматы Рады БНР, то не было б сёння незалежнай Рэспублікі Беларусь. Бацькі-заснавальнікі БНР марылі, што праз стварэнне Беларускай Незалежнай Дзяржавы беларусы нарэшце змогуць "людзьмі звацца". Гэта значыць – стаць гаспадарамі ў сваім доме, а не прыслужнікамі тых чужых рэжымаў, якія ўжо некалькі стагоддзяў спрабуюць навязаць нам сваю волю. На жаль, БНР не ўтрымалася, а сама тэрыторыя Беларусі была падзелена ў выніку Рыжскага міру паміж Масквой і Варшавай. Але пасля Акта 25 сакавіка ніхто не мог ігнараваць беларускае пытанне, таму бальшавікі мусілі з некалькіх спроб стварыць БССР, якая ў 1991 годзе і атрымала незалежнасць у якасці Рэспублікі Беларусь. Невыпадкова змаганне за незалежнасць Рэспублікі Беларусь адбывалася пад бел-чырвона-белым сцягам, які быў афіцыйным сімвалам Беларускай Народнай Рэспублікі, і, калі беларусы захацелі свабоды, бел-чырвона-белы сцяг натуральна вярнуўся на вуліцы нашых гарадоў.

– Мы ведаем, што практычна кожнае святкаванне Дня Волі да 2008 года заканчвалася для вас крымінальнымі альбо адміністрацыйнымі справамі. Вам ніколі не было страшна?

– Мільёны беларусаў былі знішчаны толькі таму, што ў нашых папярэднікаў у 1918 годзе не хапіла моцы адстаяць Беларускую Дзяржаву. Мая мэта была заўжды – каб беларусы жылі заможна. Гэта магчыма, толькі калі Беларусь вернецца ў Еўропу і стане звычайнай еўрапейскай дзяржавай. Гэта даўно адбылося б, калі б большасць насельніцтва нашай краіны зразумела, што яна ёсць большасць. Гэта значыць – людзі, якія жадаюць жыць нармальна. Па законах, якія абавязковыя для ўсіх – як для грамадзян, так і для ўлады. На жаль, людзі пры любой дыктатуры – атамізаваны, таму асэнсаваць, дзе тут большасць, дзе – меншасць, магчыма толькі праз масавыя публічныя ідэі. Хаця ўсім зразумела, што асяроддзе Лукашэнкі ды і ўсе людзі, якія маюць пасады пры гэтым рэжыме, – гэта ўсяго толькі некалькі працэнтаў грамадзян Рэспублікі Беларусь. Яшчэ некалькі працэнтаў – супрацоўнікі сілавых структур РБ, якія абслугоўваюць асяроддзе Лукашэнкі. 95 працэнтаў іншага насельніцтва шчыра думаюць, што ад іх нічога не залежыць. І гэтую няпраўду кожны раз ламаў Дзень Волі.

Я шчыра ганаруся, што быў заяўнікам Дня Волі 20 год таму, калі беларусы масава выйшлі на вуліцы. Я памятаю, як людзі плакалі, бо да гэтага не разумелі, як шмат нас, бо прывыклі жыць паасобку. Таму я спакойна вытрымаў крымінальную справу, якая незаконна была ўзбуджана на той момант супраць усяго кіраўніцтва БНФ. Тое ж самае было 10 год таму, калі ўзнікла Плошча Каліноўскага. Таму запрашаю ўсіх людзей на дзве імпрэзы ў сядзібе Партыі БНФ: **20 сакавіка – вечарына, прысвечаная 10-годдзю Плошчы Каліноўскага, і 24 сакавіка – гэтая вечарына ладзіцца з падтрымкай усяго сёлетняга Аргкамітэта Дня Волі. Хто жадае трапіць на гэтыя вечарыны – калі ласка, звяртайцеся па тэл.: 8029-131-33-82, 8025-953-52-02, альбо праз электронную пошту – alena.m.11@mail.ru.**

– Ці будзе адзначацца Дзень Волі беларускімі суполкамі ў замежжы?

– Так. Таму я запрашаю на акцыі, якія будзе ладзіць наш рух у замежжы: Польшча – 20 сакавіка (Варшава, пляц Трох Крыжоў, а 14-й гадзіне), Украіна – 25 сакавіка (Кіеў, Майдан Незалежнасці, а 15-й гадзіне). Таксама спрабуем арганізаваць традыцыйнае святкаванне Дня Волі ў Львове.

ЗВАРОТ

Мужнасці і трываласці!

Дарагія суродзічы!

98 гадоў таму – ранічкай 25 сакавіка 1918-га – на нашай зямлі адбыўся цуд: паняволены, знямоканы вайной беларускі народ заявіў, што «ад гэтага часу Беларуская Народная Рэспубліка абвяшчаецца незалежнай вольнай дзяржавай».

Сёння Беларусь жыве!

Жыве, дзякуючы рашучасці нашых продкаў у 1918 годзе, але таксама дзякуючы жыццяздольнасці кожнага з нас!

Дваццатае стагоддзе было адным з найстрашнейшых у гісторыі чалавецтва, і асабліва моцна пацярпеў наш край. Мы вытрымалі дзве чужыя вайны, шматлікія спробы генацыду нашага народа – высылкі, расстрэлы, дыктатуры, выгнанне трэці нашага народа ў замежжа. Чужакі нішчылі нашу прыгожую мову, нашу шматвяковую культуру, нашу веру, наша пачуццё годнасці. Нягледзячы на ўсё гэта, мы выжылі. Мы жывём, і жыве Беларусь!

Дарагія суродзічы, згадваю цяжкія часы, каб вы не зняверыліся.

Калі мы часам робімся больш асцярожнымі, ці памяркоўнымі, гэта таму, што адчуваем, што надыходзяць цяжкія часы і нам трэба іх перажыць.

Сёння, аднак, хачу яшчэ раз выказаць вам сваю веру, што мы дасягнём той лепшай будучыні, пра якую мы марым. Пацвярджэнне нашай моцы бачым у зусім нядаўняй гісторыі – калі 25 жніўня 1991 года беларусы здолелі скарыстаць шанц і аднавілі Незалежнасць, здзейсніўшы мару пакаленняў. І вось ужо чвэрць стагоддзя наш край незалежны – але ўсё яшчэ не свабодны.

Прыйдзе час, калі мы будзем сапраўды той незалежнай, вольнай дзяржавай, пра якую гаварылі нашы дзяды, калі наш край далучыцца да сям'і заможных і паважаных еўрапейскіх народаў. Мы даказалі, што мы вартыя гэтай павагі. Жадаю вам сёння мужнасці і трываласці. Мы яшчэ пабачымся ў вольнай Беларусі. Моцна веру ў гэта і хачу, каб кожны з вас у гэта верыў.

Жыве Беларусь!

Івонка СУРВІЛЛА, старшыня Рады Беларускай Народнай Рэспублікі.

Народная Воля http://www.nv-online.info 18 САКАВІКА 2016 г.

ПРАБЛЕМА!

Мастакоў душыць камуналка

Сябры Беларускага саюза мастакоў звярнуліся да Аляксандра Лукашэнкі з просьбай дапамагчы вырашыць пытанне наконт аплаты творчых майстэрань. Свой адкрыты ліст яны накіравалі не толькі ў "Народную Волю", але і ў дзяржаўныя газеты.

"Складваецца адчуванне, што ўсе нашы ранейшыя звароты на гэты конт даходзілі толькі да начальніка галоўнага ўпраўлення па рабоце са зваротамі грамадзян і юрыдычных асоб Адміністрацыі прэзідэнта, – *звяртае ўвагу "Народнай Волі" старшыня Саюза мастакоў* **Рыгор Сітніца**. – А дзясяткі іншых лістоў у розныя дзяржаўныя інстанцыі ніякага выніку не мелі, таму мы робім чарговую спробу "дакрычацца" да ўлад – праз газеты".

"Праблема наша даўняя і надзвычай цяжкая – аплата творчых майстэрань, – *пішуць мастакі ў сваім звароце да кіраўніка дзяржавы.* – Каб доўга яе не тлумачыць, дастаткова прывесці канкрэтныя лічбы. Так, у студзені 2016 года майстэрня народнага мастака Беларусі **Шчамялёва Л.Д.** каштавала яму **8.740.000 рублёў**, народны мастак Беларусі **Данцыг М.В.** заплаціў за рабочае месца **8.500.000 рублёў**, народны мастак Беларусі **Паплаўскі Г.Г.** – **5.960.000** рублёў, народны мастак Беларусі **Бараноўскі А.В.** – 5.800.000 рублёў, народны мастак Беларусі **Тоўсцік У.А.** – **5.170.000 рублёў,** заслужаны дзеяч мастацтваў Рэспублікі Беларусь **Зінкевіч У.Л.** – **7.360.000 рублёў**, заслужаны дзеяч мастацтваў Рэспублікі Беларусь **Слабодчыкаў У.І.** – **6.050.000 рублёў**.

Мы перакананы, што гэтыя лічбы вельмі красамоўна паказваюць наш амаль катастрафічны стан. Куды ўжо далей?..

Калі нехта з дзяржаўных чыноўнікаў лічыць гэта справядлівым і нармальным, дык хай адкрыта пра гэта заявіць. Праўда, у 2012 годзе адзін высокі дзяржаўны дзеяч публічна параіў нам ісці працаваць на кухню. Ну калі мастак у дзяржавы заслужыў долю кухаркі, дык і мастацтва дзяржава будзе мець на ўзроўні кухоннай "стряпни".

Мы перакананы, што Вы так не лічыце, таму і звяртаемся да Вас з надзеяй на дапамогу, ад якой залежыць лёс не толькі кожнага з нас, але і стан нацыянальнага выяўленчага мастацтва.

У тэленавінах мы бачылі, як Вы шчыра абураліся абсурднымі тарыфамі на камунальныя паслугі для насельніцтва. Мы падтрымліваем Ваша абурэнне і мусім яшчэ раз падкрэсліць, што тарыфы для нашых майстэрань нашмат большыя, чым для насельніцтва. Так, тарыф на ацяпленне майстэрань амаль у 10 разоў большы, чым у кватэрах. Да таго ж камунальныя службы горада маюць права браць перадаплату, чым і карыстаюцца, не думаючы, што ў нашым выпадку гэта – як "распранаць голага".

Сёння мы маем усе шанцы "голымі" адзначыць Год культуры. Не дайце гэтаму адбыцца!"

Ліст падпісалі народныя мастакі Беларусі, лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь ***Васіль Шаранговіч, Леанід Шчамялёў, Анатоль Бараноўскі, Леў Гумілеўскі,*** *заслужаныя дзеячы мастацтва* ***Мікалай Апіок, Уладзімір Уродніч, Мікалай Кірэеў, Уладзімір Кожух*** *і іншыя.*

ЭКСПРЭС-КАМЕНТАРЫЙ

Рыгор СІТНІЦА: «Мы, безумоўна, не жабракі, але...»

З усіх творчых арганізацый Саюз мастакоў – не самы бедны. Ён ва ўласнасці мае нерухомасць, мастацкія камбінаты. Старшыню саюза Рыгора Сітніцу часта папракаюць тым, што ў Палацы мастацтва замест вернісажаў карцін праходзяць выставы адзення і мёду. І ўсё гэта прыносіць грошы. Дык няўжо гэтых сродкаў не хапае, каб заплаціць за майстэрні?

– Так, сярод астатніх саюзаў мы, безумоўна, не жабракі, – *тлумачыць "Народнай Волі" старшыня Саюза мастакоў* ***Рыгор Сітніца***. – Аднак пры ўсіх намаганнях нам усё ж такі не хапае уласных сродкаў для паўнавартаснага існавання.

Спачатку агульную суму за арэнду майстэрань плаціць Саюз мастакоў. Прычым калі мы спазняемся з аплатай, то налічваецца пеня. На сёння ў мяне амаль мільярд доўгу па майстэрнях! Саюз перад дзяржавай разлічыўся, але мастакі затрымліваюць плацяжы. Прычым не па сваёй неахайнасці, а часцей па немагчымасці – паспрабуй адарваць такія грошы ад хатняга бюджэту! Тым больш што творы не прадаюцца кожны дзень і нават кожны месяц...

Пад гэтым лістом гатовы падпісацца ўсе сябры Саюза мастакоў. Пытанне вельмі актуальнае і тычыцца кожнага з нас.

Ці спадзяюся я на тое, што нашы просьбы будуць пачуты?

Так, мы ўсё яшчэ спадзяёмся быць пачутымі і ўратаванымі. Іначай не пісалі б такі ліст. Але пры гэтым я цвярозы чалавек, разумею сітуацыю ў краіне і ў свеце. Мы ні ў якім разе не хочам сказаць, што дзяржава нас кінула на волю лёсу. Мы маем канкрэтную дапамогу з боку дзяржавы, але нам хацелася б мець яе трохі болей.

Марына КОКТЫШ.

ЧАСТНАЯ ЖИЗНЬ

Илона Геращенко с дочкой.

«Моя любовь. Мое счастье. Мое вдохновение. Мы все равно вместе, несмотря ни на какие расстояния. Мир такой маленький, а наша любовь такая большая...» – так подписала эту фотографию Илона Геращенко на своей странице в социальной сети «Фейсбук».

Илона ГЕРАЩЕНКО: «Любая мать за ребенка жизнь отдаст, не то что месяцы...»

Основательница и директор Международного образовательного клуба Global Child Илона Геращенко пока не получила ответа на вопрос, как она может участвовать в воспитании своей дочери. Очередное судебное заседание по этому вопросу состоится лишь через месяц.

– Вся система живет такими интервалами: месяцы на рассмотрение иска, месяцы на экспертизу, месяцы, месяцы… – *рассказала Илона Геращенко.* – Как руководитель компании я это очень хорошо понимаю: чем крупнее система, тем длиннее ее циклы.

Но как маме мне приходится переживать чудовищную боль, наблюдая за тем, как планомерно, хладнокровно и законно топчут материнскую и детскую любовь. Если бы мы делили мебель или решали хозяйственный спор, то можно было бы сказать: это вопрос времени. Но это общение ребенка с матерью!

Почему система измеряет жизнь ребенка месяцами и бумагами, а не минутами любви, ласки, взаимного тепла и радости?

Кому это выгодно? Суду? Тому, с кем находится дочь? Самому ребенку?

И неужели кто-то всерьез полагает, что можно остановить мать, оттягивая время и прикрываясь бумажками? Ошибаетесь. Любая мать за ребенка жизнь отдаст, не то что месяцы.

Страшно лишь то, что время жизни Миланы уходит, и с каждым днем укрепляется внутриличностный конфликт, с которым ей еще предстоит разобраться. Но я буду рядом и помогу ей. Все будет хорошо. Без вариантов…

***

Напомним, что недавно Верховный суд принял решение, что Милана Геращенко будет жить с отцом.

Андрей Геращенко – председатель Федерации стендовой стрельбы, бизнесмен. После развода он женился на телеведущей Люции Лущик.

Илона Геращенко утверждает, что ее бывший муж и его нынешняя жена не дают ей видеться с дочерью, поэтому она обратилась в суд, чтобы урегулировать этот вопрос.

Марина ВИШНЕВСКАЯ.

НУ І НУ!

Зняла сурокі за 20 мільёнаў рублёў

68-гадовая пенсіянерка з Мазыра вырашыла дапамагчы сыну, у якога не ладзілася сямейнае жыццё, і звярнулася да варажбіткі. За свае паслугі тая ўзяла грошы, якія цяпер беларуска спрабуе вярнуць з дапамогай міліцыі.

Рэкламу аб тым, што варажбітка дапамагае людзям вырашыць жыццёвыя пытанні, круцілі на адным з расійскіх тэлеканалаў. Беларуска без праблем датэлефанавалася па ўказаным нумары, распавяла сваю гісторыю і тут жа пачула ў адказ: на сына наведзены сурокі. Варажбітка дала рэцэпт збавення: купіць па пачку цукру і солі, свечкі, ваду, зрабіць пэўныя маніпуляцыі, чытаць «Ойча наш». А яшчэ папрасіла пералічыць каля 10 мільёнаў на разліковы рахунак.

Праз некаторы час беларуска зноў звязалася з варажбіткай, тая выдала ёй новыя ўказанні і папрасіла пералічыць яшчэ 10 мільёнаў рублёў. Пасля гэтага на сувязь з жыхаркай Мазыра больш ніхто не выходзіў.

Мяркуючы па тым, што жанчына звярнулася ў міліцыю, адносіны яе сына з жонкай так і не наладзіліся...

Дарэчы, варажбітку і яе памочнікаў затрымалі – пра групу «эстрасэнсаў», якія ашуквалі людзей, распавялі расійскія тэлеканалы.

Гэты выпадак – не першы і не апошні.

«Калі ад мяне сышоў муж, я вырашыла пайсці да варажбіткі, – распавяла гісторыю ў тэму адна з чытачак «Народнай Волі». – *Візіт каштаваў 50 долараў. Я хадзіла да яе разы чатыры. Яна варажыла на картах, на вадзе. І ўвесь час казала, што муж на працягу года да мяне вернецца. Прайшоў год, але я па-ранейшаму адна. Сяброўка мне параіла іншую варажбітку, паслугі якой каштавалі крыху даражэй. Я пайшла і да яе. Яна таксама казала: бачу, што вашага мужа яшчэ можна вярнуць. Распісала мне рытуалы, якія я павінна была выконваць кожную раніцу на працягу двух тыдняў. Калі я прыйшла да яе яшчэ раз, яна развяла рукамі і сказала: «Чакайце, сурокі з вас і вашага былога мужа я зняла. Мабыць, новая жонка наклала на яго любоўныя чары».*

Зняць любоўныя чары каштавала дорага – каля 150 долараў.

«У мяне такіх грошай не было, і я адмовілася, – гаворыць наша чытачка. – *Да таго ж з таго моманту, як муж сышоў, прайшло ўжо амаль два гады. Мой боль трохі сціх, я вырашыла заняцца сваім жыццём. А муж са сваёй жонкай чакаюць дзіця...*

Я не шкадую, што столькі грошай змарнавала на варажбітак. Можна сказаць, што ў той момант яны мяне чыста псіхалагічна падтрымалі. Бо блізкіх і сябровак я не надта і слухала..."

Чаму многія, сутыкнуўшыся з няпростай жыццёвай сітуацыяй, замест таго каб напружыць мазгі, змяніць сваё жыццё, ідуць па дапамогу да варажбітак і экстрасэнсаў?

– *Варажбіткі – гэта самападман,* – кажуць псіхолагі. – *Прыкладна такі ж, як фінансавыя піраміды кшталту «МММ». Часцей за ўсё варажбіткі кажуць тое, што чалавек хоча пачуць. І людзі ім вераць і звяртаюцца зноў і зноў. Добра, калі ў рэшце рэшт усе застаюцца шчаслівымі. А калі не – тады даводзіцца падключаць міліцыю, як і ў выпадку з пенсіянеркай, якая хацела дапамагчы свайму сыну...*

Аліна ВЕТРАВА.

СІТУАЦЫЯ

Міхаіл Партной, намеснік міністра спорту і турызму: «У краінах Балтыі нумар у трохзоркавым гатэлі каштуе ад 18 да 30 долараў, у Беларусі – ад 30 да 70»

У мінулым годзе па прыватных і службовых справах Мінск наведалі ўсяго толькі 70 тысяч турыстаў. Як кажуць спецыялісты, гэта кропля ў моры. Чаму замежнікі не едуць у Беларусь?

– Праблемай нумар адзін па-ранейшаму застаецца непазнавальнасць Беларусі, – адзначыў у эксклюзіўнай размове з карэспандэнтам "Народнай Волі" намеснік міністра спорту і турызму **Міхаіл Партной.** – Ёсць тыя, хто дагэтуль нас разглядае як частку Расіі, для кагосьці Беларусь застаецца "белай плямай" у цэнтры Еўропы. Мы працуем над турыстычнай раскруткай Беларусі – створаны нацыянальны турыстычны партал, у планах запуск промаролікаў, прысвечаных Беларусі, на ўплывовых тэлеканалах, такіх як "BBC" і "Еўраньюс". А гэта ж мільённая аўдыторыя, сярод якой, безумоўна, ёсць і нашы патэнцыяльныя турысты.

– Але патрапіць у Беларусь не так і проста. Маю на ўвазе кошт уязных віз у нашу краіну для замежнікаў.

– Праблема такая і сапраўды існуе – для балгар і грэкаў, напрыклад, віза каштуе 180 еўра. Але мы робім пэўныя крокі і ў гэтым накірунку. Зараз у нас бязвізавы рэжым з Турцыяй, на чарзе Ізраіль. Мы прапрацоўваем прапановы для зніжэння коштаў віз для краін, бяспечных у міграцыйным плане. Зараз кітайскім бокам ратыфікавана дамова, згодна з якой бязвізавы рэжым створаны для арганізаваных груп з Паднябеснай. Слова за беларускім бокам. Для даведкі скажу, што ў мінулым годзе па свеце падарожнічала 110 мільёнаў (!) кітайцаў. Нам атрымаць хаця б 5 працэнтаў ад гэтай лічбы – мы бяды не ведалі б!

У нас што, санаторыі пад завязку забіты? Не! Гасцініцы? Таксама не! Іх загружанасць у Мінску складае ўсяго 45 працэнтаў. Гэта мала. Таму, на мой погляд, беларускія гатэлі павінны зніжаць затраты на ўласнае ўтрыманне і паляпшаць якасць абслугоўвання. Мы прааналізавалі і ведаем гэтыя лічбы – на сённяшні дзень у краінах Балтыі нумар у трохзоркавым гатэлі каштуе ад 18 да 30 долараў, а ў нас – ад 30 да 70. Вось і адчуйце розніцу…

ДАРЭЧЫ

Мікалай ПАДРЭЗЕНКА, дырэктар "Прэзідэнт-гатэля": «Ніводнага бюджэтнага рубля ў будаўніцтва ўкладзена не было»

У Мінску шмат кватэр здаюцца ў арэнду турыстам, і гэта, на думку дырэктара адной з самых элітных гасцініц краіны – "Прэзідэнт-гатэля" **Мікалая Падрэзенкі,** адбіваецца на запаўняльнасці гатэляў і ў сваю чаргу – на коштах за нумары. Ён упэўнены: на заканадаўчым узроўні трэба зменшыць канкурэнцыю для гатэляў.

– Што сёння адбываецца на рынку гасцінічных паслуг? – заўважае Мікалай Падрэзенка. – Каля 60 тысяч кватэр у Мінску здаюцца пасутачна. Добра гэта ці дрэнна? Я ведаю адно: калі Мінгарвыканкам "замарозіць" пасутачную арэнду кватэр, то загрузка ў гатэлях павялічыцца, грошы пачнуць трапляць у бюджэт.

– Вы выступаеце за поўную забарону пасутачнай арэнды?

– Божа ратуй! Я выступаю за тое, каб гатэлі, якія пабудавалі ў Мінску да чэмпіянату свету па хакеі, не пуставалі, а для гэтага няхай бы Мінгарвыканкам больш пільна адсочваў якасць паслуг, якія аказваюць прыватныя арэндадаўцы.

Я як дырэктар гатэля павінен атрымаць пэўныя сертыфікаты, за якія заплачаны немалыя грошы, я набіраю кваліфікаваны персанал, пастаянна яго навучаю. Таму асабіста ў мяне выклікаюць вялікія сумневы, што ўласнік кватэры, нават заяўленай як "VIP", за суразмерную плату можа прадаставіць такі ж набор паслуг. Да таго ж ёсць пытанне простай бяспекі – у гатэлі госць заўжды знаходзіцца ў бяспецы ў адрозненне ад знятай прыватнай кватэры.

– Дарэчы, якая зараз загрузка "Прэзідэнт-гатэля"? Чуў, што элітная гасцініца ў цэнтры Мінска пустуе.

– Гэтыя чуткі не маюць пад сабой ніякіх падстаў. Ёсць афіцыйныя дадзеныя, і я не буду іх утойваць. За мінулы год загрузка "Прэзідэнт-гатэля" склала 35 працэнтаў (пры адкрыцці было ўсяго 12). Гэта дастаткова добрая загрузка, якая дазваляе выплачваць замежны крэдыт, за які і будаваўся "Прэзідэнт-гатэль".

– Але гэта значыць, што дагэтуль "Прэзідэнт-гатэль" сябе не акупіў?

– Для Беларусі ён акупіўся адразу пасля з'яўлення – гатэля такога класа ў краіне папросту не было. Адзначу, што ніводнага бюджэтнага рубля ў будаўніцтва ўкладзена не было. З крэдытам плануем разлічыцца к 2018 году. У самім гатэлі на 100 працэнтаў сябе акупляе спа-цэнтр, які можа наведаць любы жадаючы, для гэтага не абавязкова быць пастаяльцам гатэля. Дзверы адчынены для ўсіх – зараз 400 чалавек ходзяць у спа-цэнтр па абанементах, таксама для непастаяльцаў ёсць магчымасць хадзіць у басейн.

– Вам не падаецца, што кошты за нумары ў гатэлі "кусаюцца"?

– Мне так не падаецца. Двухмесны нумар без сняданка ў перыяд з пятніцы па панядзелак каштуе 99 долараў у суткі. Падобныя цэны ёсць і ў пяцізоркавых гатэлях суседніх краін. Хаця Мінск не зусім карэктна параўноўваць з Варшавай ці Кіевам, Вільнюсам ці Рыгай. У гэтых гарадах ёсць што паглядзець, там больш турыстычны патэнцыял.

Яшчэ адзін важны аспект – гэта харчаванне. Я вам крыху раскажу пра закуліссе нашай кухні. Па-першае, усе стравы кантралююцца санітарнай службай. Па-другое, на нашай кухні шэф-кухарам працуе чалавек, які проста закаханы ў сваю працу. Ён, дарэчы, аўтар некалькіх кулінарных кніг і знаны вынаходнік. Таму меню ў нас разнастайнае – на любы густ і кашалёк. Комплексны абед, напрыклад, каштуе 100 тысяч рублёў. Усе стравы – беларускай вытворчасці.

Кубак кавы каштуе ў нас 3 еўра, а не 7–10, як у Еўропе. І піражныя ў нас усяго па 1 еўра, а не па 5–10 еўра за штуку. Ці ж гэта дорага?

– Гэта залежыць ад узроўню прыбыткаў кожнага канкрэтнага чалавека. Дарэчы, можа, адкрыеце тайну: які сярэдні заробак у персаналу "Прэзідэнт-гатэля"?

– Адкрыю, бо ніякай тайны няма. Пакаёўка атрымлівае зарплату каля 6 мільёнаў рублёў у месяц, менеджары – каля 15 мільёнаў. Калі гаварыць пра сярэдні ўзровень заробкаў, дык ён складае 8 мільёнаў.

– Не магу не запытацца: што ж уяўляе сабой прэзідэнцкі "люкс" у вашым гатэлі?

– Канечне, гэта лепш пабачыць на ўласныя вочы. Але скажу, што нумар вельмі годны. Яго плошча 500 квадратных метраў. На ровары не пракоцішся, а вось на ролікавых каньках – дык проста. Разаб'ю чарговы міф – прэзідэнцкі "люкс" не з'яўляецца асабістым нумарам Аляксандра Лукашэнкі. Сюды можа заехаць любы жадаючы. Кошт вельмі гнуткі – нумар такой катэгорыі каштуе на дваіх 1100–1300 еўра за суткі са сняданкам. Дарэчы, Аляксандр Рыгоравіч у нумары не жыў, ён проста яго наведваў. У прэзідэнцкім "люксе" спыняліся зоркі расійскай эстрады – Ала Пугачова, Піліп Кіркораў, Ігар Круты.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

ШОУ-БІЗНЕС

Віктар КАЛІНА: «Вы нават не ўяўляеце, як хочацца жыць!»

Шансанье Віктар Каліна калясіць па беларускіх рэгіёнах з канцэртамі. Мяркуючы па справаздачах, якія артыст выкладвае на сваім сайце, выступленні праходзяць з аншлагамі. Зрэшты, у некаторых беларускіх гарадах зорак бачаць нячаста. Напрыклад, як паведамляе мясцовая прэса, у тым жа Драгічыне за мінулы год здарыўся толькі адзін канцэрт – Аляксандра Саладухі. У апошні час Віктар Каліна часта меў зносіны з журналістамі. Ва ўсіх размовах ён з асаблівым смакам распавядае не толькі пра сваю творчасць, але і пра загарадны дом, які фактычна пабудаваў сваімі рукамі. «Народная Воля» прагартала апошнія інтэрв'ю артыста.

Пра радзіму

Раней Каліна з жонкай жыў у Мінску, затым пераехаў у Маскву.

«Я – беларускі грамадзянін, які пражывае ў Расіі, мае дзеці – беларусы, яны грамадзяне Расіі, – *распавядае Віктар*. – Наогул Беларусь для мяне краіна выключная – тут я самы адданы і шчыры прыхільнік, і я вельмі шаную сваіх беларускіх гледачоў".

Пра «Калінаву даліну»

Не так даўно Віктар Каліна стаў гаспадаром маёнтка, які знаходзіцца на хутары недалёка ад Смаленска. Кажа, што месца для дома выбіраў доўга, глядзеў нямала ўчасткаў і ў Беларусі, аднак яны не падыходзілі па цане – занадта дорага. А 8 гектараў смаленскай зямлі абышліся яму ў суму менш за дзесяць тысяч долараў.

«Маскоўскую кватэру я здаю, а мінскую прадаў, каб укласці грошы ў аграсядзібу, – *кажа Віктар.* – Там я ствараю штосьці накшталт беларускага падворка – музея пад адкрытым небам. Гаршкі, плугі, косы – усё цягну з Беларусі. На падворку сечаныя драўляныя дамы пабудаваны ў стылі традыцыйных беларускіх хат. Збіраю экспанаты па блышыных рынках. Для мяне галоўнае, каб усё гэтае начынне мела беларускае паходжанне.

Газу ў нас няма, усюды стаяць каміны, уладкавана спецыяльнае камінна-пячное ацяпленне. Для яго мы з бацькам пілуем і сячом дровы.

У аграсядзібе каля дзясятка гасцінічных нумароў, маецца невялікі сямейны рэстаран, лазня на беразе возера, тэраса для карпаратываў. Рай, адным словам!

Аб грамадзянскай пазіцыі

Сёння многія артысты стараюцца не разважаць услых аб палітыцы і вострых сацыяльных пытаннях. Каліна – крыху іншы.

«У артыста павінна быць грамадзянская пазіцыя, – *перакананы ён.* – Калі яе няма і ты проста забаўляеш народ – робішся падобным на блазна. Я не лічу, што трэба публічна крытыкаваць уладу ці заклікаць народ на барыкады. Я не прыхільнік любых рэвалюцый – гэта заўсёды кроў. Затое паважаю бунтароў, якія сваёй творчасцю і талентам дапамагаюць зірнуць на жыццё іншымі вачыма».

Пра экстрым

У інтэрв'ю абласной газеце «Заря» Віктар Каліна прызнаўся, што хацеў бы паехаць з канцэртамі ў Сірыю.

«У мяне ёсць сябры, яны туды пастаянна лятаюць, дастаўляюць ваенную тэхніку, – *гаворыць ён.* – Я ў гэтай вайсковай часці пастаянны госць. Хлопцы прапанавалі: «Сядай да нас, злятаеш і, пакуль мы разгружаемся, праспяваеш пад гітару, а потым даставім назад».

Пра турэмны досвед

У 2007 годзе Віктар Каліна разам з жонкай былі асуджаны за махлярства ў асабліва буйным памеры. Віктар не саромеецца гаварыць аб сваім мінулым.

«Дзякую Богу, што ў мяне была турма, – *прызнаецца ён.* – Ён мяне ад чагосьці схаваў у турме. Цяпер я ведаю і той, і гэты свет і магу параўнаць...»

Пра дзяцей і традыцыі

Усе свае далейшыя планы на жыццё Віктар Каліна звязвае з дзецьмі і сядзібай.

«Калі казаць пра дасягненні ў глабальным сэнсе – гэта развіццё маёй «Калінавай даліны», – *так артыст адказвае на пытанне пра тое, чаго яшчэ хацеў бы дасягнуць у жыцці.* – Хочацца, каб у мяне там былі яшчэ страусы, поні, конь. Хочацца весці сваю гаспадарку, каб быў птушнік і в'етнамскія свінні, якія могуць самі карміцца, гуляючы па траве...

Я не веру ў банкаўскія назапашванні – яны згараюць. Машыны, нават самыя дарагія, згніваюць. А сядзіба – гэта тое, што можна пакінуць дзецям і ўнукам. За апошнія некалькі гадоў я пасадзіў там каля 1000 дрэваў – туі, клёны, дубы. Хочацца, каб мой унук калі-небудзь, гледзячы на адно з гэтых дрэў, сказаў: «Гэтаму дубу 100 гадоў. Яго пасадзіў мой дзед...»

У Віктара Каліны чацвёра дзяцей і адна ўнучка. Дачка ад першага шлюбу жыве ў Барысаве, яе дачцэ ўжо шэсць гадоў. Старэйшаму сыну – 18 гадоў, а самаму малодшаму няма яшчэ і года.

«З'явілася новае дыханне, я жыву сям'ёй, – *шчыра гаворыць спявак.* – Вы нават не ўяўляеце, як хочацца жыць!..»

Маргарыта КУЗНЯЦОВА.

Народная Воля http://www.nv-online.info 18 САКАВІКА 2016 г.

ПОНЕДЕЛЬНИК, 21 МАРТА

Беларусь 1
Беларусь 3
ОНТ
НТВ-Беларусь
Мир
Белсат
Беларусь 2
Беларусь 5
РТР-Беларусь
СТВ
Россия Культура

ВТОРНИК, 22 МАРТА

Беларусь 1
Беларусь 3
ОНТ
НТВ-Беларусь
Мир
Белсат
Беларусь 2
Беларусь 5
РТР-Беларусь
СТВ
Россия Культура

СРЕДА, 23 МАРТА

Беларусь 1
Беларусь 3
ОНТ
РТР-Беларусь
СТВ
НТВ-Беларусь
Россия Культура
Беларусь 2
Беларусь 5
Мир

23.55 «Худсовет».
00.00 «Факультет ненужных вещей».
00.30 «Мировые сокровища».

Белсат

07.00, 07.55, 12.25, 13.20, 18.30, 19.30, 00.15

10.55, 16.20 "Дзеці "Майдана". Дак.фільм.
11.35 "Загадкі беларускай гісторыі: функцыяналізм у Лідзе".
11.50, 17.55 "Зоры не спяць".
16.55 "Расія і я: Леанід Краўчук, Украіна".
19.00 "Маю права".

ЧЕТВЕРГ, 24 МАРТА

Беларусь 1
Беларусь 3
ОНТ
Беларусь 5
НТВ-Беларусь
РТР-Беларусь
СТВ
Мир
Россия Культура
Белсат
Беларусь 2

ПЕРАД ПАДЗЕЯЙ

«Ведзьмы будуць палохаць гледачоў»

Заўтра і паслязаўтра ў Вялікім тэатры прэм'ера оперы «Макбет»

Упершыню беларускай публіцы будзе прадстаўлены шэдэўр кампазітара моцнага запалу Джузепе Вердзі – опера «Макбет» (яе канцэртнае выкананне, якое ішло ў нас у тэатры прыкладна шэсць гадоў таму, цяпер не бярэцца пад увагу).

Опера абяцае быць каласальным відовішчам, трэба падрыхтавацца да доўгага дзеяння, спектакль ідзе на сцэне амаль тры гадзіны – затое з вялікай балетнай устаўкай. Крывавая гісторыя прыходу Макбета да ўлады заўсёды ў нашым свеце актуальная. А тут яшчэ і ведзьмы будуць час ад часу палохаць гледачоў, паабяцалі пастаноўшчыкі.

Тэатр даўно выношваў задуму «Макбета». Але зоркі сышліся толькі цяпер. У тэатры з'явіліся сур'ёзныя вакальныя сілы, каб данесці Шэкспіра і Вердзі са сцэны. На думку дырыжора-пастаноўшчыка Віктара Пласкіны, тры выдатныя барытона – Пятроў, Трыфанаў, Громаў і добры сапранавы склад трупы – Шарубіна, Пятрова, Трацціяк, Галаўлёва – дазваляюць тэатру брацца за такія вялікія музычныя пастаноўкі. «Вы будзеце прыемна здзіўлены. Я проста ўпэўнены, што гэта будзе знакавая праца для тэатра», – дадаў галоўны дырыжор.

І апошняе перад стартам: ці дорага абышоўся «Макбет» тэатру? «Купляйце беларускае!», мы ўсё зрабілі сваімі сіламі, – пажартаваў намеснік дырэктара тэатра Уладзімір Рылатка. – На гэтай пастаноўцы не было ні замежных партнёраў, ні дарагіх ліцэнзій. Так што каштаваў ён нам напалову «Царскай нявесты».

Вікторыя ДРОЗД.

НОВЫЯ ІМЁНЫ

Футбольны клуб вышэйшай лігі падпісаў кантракт з 14-гадовым школьнікам

Кантракт з маладым талентам з Міханавічаў Дзмітрыем Некрашэвічам ФК "Іслач" заключыў на 3 гады.

Нагадаем, што ў гэтым сезоне "Іслач" (Мінскі раён) будзе гуляць у вышэйшай лізе, клуб афіцыйна паведаміў аб падпісанні кантракта з 14-гадовым нападаючым, які *"не так даўно атрымаў выклік у юнацкую зборную Беларусі".*

"Дзіма Некрашэвіч – гэта наша маладая "зорачка", – распавёў "Народнай Волі" дырэктар ФК "Іслач" Сяргей МЕЛЬНІКАЎ. – *Калі ў футбаліста ёсць талент, то не важна, колькі яму гадоў. А ў Дзмітрыя Некрашэвіча, на мой погляд, прыродны талент. Значыцца, яго трэба падтрымліваць. А далей усё будзе залежаць ад хлопца. Чым больш сябе праявіць, тым больш у яго магчымасцяў выступаць у асноўным складзе. Мы плануем паступова "прывучаць" Дзіму да дарослага футбола, так што, як кажуць, з галавой у вір ніхто кідацца не будзе. Няхай чалавек расце і вучыцца. Дарэчы, у гісторыі беларускага футбола, здаецца, яшчэ не было выпадкаў, каб клубы вышэйшай лігі падпісвалі кантракты з футбалістамі такога ўзросту. Мяркую, мы – першапраходцы".*

– Так, кантракт з хлопцам падпісаны, але, калі нехта думае, што Дзмітрый Некрашэвіч ужо зараз будзе выступаць за дарослую каманду, ён памыляецца, – тлумачыць мне галоўны трэнер "Іслачы" Віталь ЖУКОЎСКІ. – На жаль, па рэгламенце футбаліст не можа нават за дублёраў гуляць, пакуль яму не споўніцца 16 гадоў. І гэта праблема, бо я яго, можа быць, нават узяў бы з галоўнай камандай трэніравацца. Няхай бы вучыўся ў старэйшых, шліфаваў майстэрства.

– Тады навошта клуб падпісваў з ім кантракт?

– Таму што лічым яго перспектыўным футбалістам не толькі Мінскага раёна, але і Беларусі. У нас у краіне недахоп нападаючых, якія забіваюць, а ў Дзімы ў гэтым плане ёсць здольнасці. Таму пакуль няхай выступае за зборную, трэніруецца. Але калі б мы яму не зрабілі прапанову, то не выключаю, што гэта зрабіў бы іншы клуб. Зараз для хлопца галоўнае – працаваць над сабой. І тады, упэўнены, усё будзе добра.

Алесь СІВЫ.

ПЯТНИЦА, 25 МАРТА

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь!».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.55 «Новости».
07.05, 08.05 «Новости экономики».
07.10, 08.10, 19.20 «Зона Х».
08.50 Слово Митрополита Тадеуша Кондрусевича на праздник Благовещения Девы Марии.
09.10 «След». Сериал.
10.00, 13.00, 16.00 «90 секунд».
10.50 «Парфюмерша». Сериал.
12.10, 16.30 «Семейные мелодрамы».
13.20 «День в большом городе».
14.20 «Детский доктор».
15.15, 18.40 «Новости региона».
15.25 «Между нами, девочками». Сериал.
17.35 «Terra incognita. Беларусь неизвестная».
18.10 «Тайны следствия».
20.00, 00.25 «Второе восстание Спартака». Сериал.
21.00 «Панорама».
21.45 «Телефильм АТН».
22.15 «Я тебя никогда не забуду». Худ.фильм.
00.15 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».
09.00, 21.05 «Тэлебарометр».
09.05 «Копейка в копейку».
09.55, 16.15 «Закрытая школа». Сериал.
11.05 «Дневник экстрасенса».
12.15 «Экстрасенсы-детективы».
13.15 «Воронины». Сериал.
14.25 «Не родись красивой». Сериал.
15.30, 23.25 «Пин-код».
17.25 «Тайна Келлс». Мультфильм.
18.55 «Темный мир». Худ.фильм.
21.10 «Битва экстрасенсов. Апокалипсис».
22.00 «Спортлото 5 из 36», «КЕНО».
00.25 «Репортер».
01.05 «Разрушители мифов».

Беларусь 3

08.00, 12.00, 18.10, 00.35 "Калейдаскоп".
08.15, 12.15, 00.50 "Размовы пра духоўнае".
08.30 "Адкрытая кніга". Серыял.
09.35 "Адраджэнне". Да 30-годдзя Чарнобыльскай катастрофы.
10.05 "Цішыня". Маст.фільм.
11.30 "Святло далёкай зоркі".
12.30 "Дзеці партызана". Маст.фільм.
13.50 "Справы фамільныя".
14.20 "Памылка інжынера Кочына". Маст. фільм.
16.05 "Славянскі базар-2014".
17.40 "Камертон".
18.25, 20.55 "Героі і ахвяры халоднай вайны".
19.10 "Я цябе абажаю". Маст.фільм.
20.40 "Калыханка".
21.35 "Апошні раз, калі я бачыў Парыж". Маст.фільм.
23.35 Трансляцыя Хроснага ходу з Рымскага Калізея з удзелам Папы Рымскага Францыска.

Беларусь 5

07.40, 22.20 «PRO-спорт».
07.50 Баскетбол. НБА.
09.35, 22.30 Теннис. Турнир WTA.
13.40 Хоккей. КХЛ. Западная конференция. Финал.
15.50 Гандбол. Лига чемпионов. Видеожурнал.
16.20 «Спорт, спорт, спорт».
16.50 «Мир английской премьер-лиги».
17.25 «Фактор силы».
17.55 Футбол. Товарищеский матч. Армения–Беларусь.
19.55 Хоккей. Чемпионат Беларуси. Финал.
21.50 «Пит-стоп».

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».
06.05 «Наше утро».
09.05 «Жить здорово!».
10.25 «Контрольная закупка».
11.05, 13.05, 16.15, 18.15, 21.00 «Новости спорта».
11.10 «Модный приговор».
12.20 «Таблетка».
13.10 «Мужское/женское».
14.10 «Время покажет».
16.20 «Счастливая, Женька!». Худ.фильм.
18.20 «Жди меня. Невероятные истории про жизнь».
18.55 «Поле чудес».
20.00 «Время».
21.05 «Голос. Дети».
23.00 «Что? Где? Когда?» в Беларуси».
00.15 «Легенды. Live».
00.55 «Ночные новости».

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 «Вести».
11.35 «Комната смеха».
12.10 «Свидетели».
13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь».
14.30 «О самом главном».
15.30 «Прямой эфир».
17.30 «Верю не верю». Сериал.
19.10, 20.55 «Любовь и Роман». Худ.фильм.
22.00, 23.10 «Измайловский парк».
23.50 «Осколки хрустальной туфельки». Худ. фильм.

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».
06.00 «Новое утро».
09.00 «Возвращение Мухтара». Сериал.
10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Сегодня».
10.20 «Москва. Три вокзала». Сериал.
12.00 «Суд присяжных».
13.25 «Обзор. Чрезвычайное происшествие».
13.55 «Место встречи».
15.00 «Зеркало для героя».
16.20 «Улицы разбитых фонарей». Сериал.
18.00 «Говорим и показываем».
19.25 «ЧП. Расследование».
19.45 «Морские дьяволы. Смерч». Сериал.
22.55 «Большинство».
00.00 «Десант есть десант». Сериал.

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 часа».
06.10, 17.25 «Минщина».
06.20, 07.45 «Утро. Студия хорошего настроения».
07.40, 20.10, 22.55 «СТВ-спорт».
08.30 «Тайны Чапман».
09.30 «Самые шокирующие гипотезы».
10.40 «Семейные драмы».
11.40 «Не ври мне!». Сериал.
12.35, 17.35 «Званый ужин».
13.50 «Пришелец». Худ.фильм.
15.40 «Водить по-русски».
16.05 «Автопанорама».
16.50 «Простые вопросы».
17.10 «Знай наших!».
18.35 «Такова судьба».
20.00 «Столичные подробности».
20.15 «Вид сверху лучше». Худ.фильм.
21.50 «Смотреть всем!».
23.00 «Игры в темноте». Худ.фильм.
01.00 «Песни моей души». Концерт Александра Солодухи.

Мир

06.00 «180 минут».
09.00 «Любимые актеры».
09.30 «Моя морячка». Худ.фильм.
11.00, 02.15 «Старшая жена». Худ.фильм.
13.00, 16.00, 19.00 «Новости».
13.15 «Танцуй, танцуй». Худ.фильм.
16.20 «Секретные материалы».
17.20 «Жить сначала». Сериал.
19.20 «Холодное блюдо». Сериал.
22.45 «Вий». Худ.фильм.
00.10 «Шарада». Худ.фильм.
04.00 «Две стороны одной Анны». Сериал.

Россия Культура

06.30 «Евроньюс».
10.00, 15.00, 19.30, 23.30 «Новости культуры».
10.20 «Последний аттракцион». Худ.фильм.
11.40 «Алексей Попов. Трагедия в трех актах с прологом и эпилогом».
12.20 «Школа для взрослых».
13.00 «Письма из провинции».
13.30 «Летчики». Худ.фильм.
14.45, 19.10, 02.40 «Мировые сокровища».
15.10 «Живое слово».
15.50 «Селедка и вдова Клико».
16.50 «Черные дыры. Белые пятна».
17.30 «Мастера фортепианного искусства».
18.30 «Больше, чем любовь».
19.45 «Смехоностальгия».
20.15, 01.55 «Искатели».
21.00 «Горожане». Худ.фильм.
22.25 «Линия жизни». 60 лет Ефиму Шифрину.
23.45 «Худсовет».
23.50 «Пьеса для мужчины».
00.45 «Кингс Сингерс».
01.35 Мультфильмы для взрослых.

Белсат

07.00, 07.55, 13.05, 14.05, 18.30, 19.30, 00.45 "Студыя "Белсат".
07.25, 13.35 "Людскія справы".
10.05, 16.15 "Рэпартэр".
10.35 "Відзьмо-невідзьмо".
11.00 "Ежы Папялушка. Пасланец праўды". Дак.фільм.
12.30 "Далёка нам яшчэ да БНР". Дак.фільм.
12.55 "Гісторыя пад знакам "Пагоні".
16.45 "Невядомая Беларусь": "Дзень Волі".
17.10 "Урок беларускай мовы". Дак.фільм.
18.05 "54%".
19.00 "Загадкі беларускай гісторыі: Спаса-Еўфрасіннеўская царква".
19.15 "Сведкі: мітынг на стадыёне "Дынама".
21.00 "Аб'ектыў".
21.40 "ПраСвет".
22.20 "Невядомая Беларусь": "Каліноўскі. Апошнія дні". Дак.фільм.
23.00 "Жыве Беларусь!". Маст.фільм.
02.30 "Містэрыя Божае пакуты на Познанскай цытадэлі".

СУББОТА, 26 МАРТА

Беларусь 1

07.00 «Існасць».
07.25 «Я тебя никогда не забуду». Худ.фильм.
09.00, 12.00, 15.00 «Новости».
09.10 «Крупным планом».
09.40 «Дача».
10.20 «50 рецептов первого».
11.20 «Судьба гигантов».
12.10 «Здоровье».
13.05, 15.45 «Надежда». Сериал.
15.15 «Краіна».
17.30 «Высокая кухня». Сериал.
21.00 «Панорама».
21.45 Праздничное богослужение на Воскресение Христово по календарю католической конфессии из архикафедрального костела Девы Марии. Прямая трансляция.
23.40 «Спешите любить». Худ.фильм.
01.20 «День спорта».

Беларусь 2

07.05 «Белорусская кухня».
07.35, 21.05 «Тэлебарометр».
07.40 «Счастливы вместе». Сериал.
09.35 «Слишком много хвостов».
10.15 «Азбука вкуса».
10.50 «Кто в доме хозяин?». Сериал.
12.45 «Битва экстрасенсов. Апокалипсис».
14.55 «Копейка в копейку».
15.55 «Разрушители мифов».
17.05 «Обмани меня». Сериал.
18.10 «Аферисты Дик и Джейн развлекаются». Худ.фильм.
19.50 «Удиви меня».
21.10 «Опасные пассажиры поезда 123». Худ.фильм.
22.00 «Спортлото 6 из 49», «КЕНО».
23.15 «Хочу в телевизор!».
23.20 «Орел и решка. Шоппинг».
00.20 «Как я встретил вашу маму». Сериал.

Беларусь 3

08.00, 12.25, 15.40, 00.10 "Калейдаскоп".
08.15, 14.35 "Ажаніцца за 24 гадзіны". Маст. фільм.
09.20 "Лабірынты".
09.45 "Стварэнне кахання". Маст.фільм.
11.30 "Размаўляем па-беларуску".
12.00 "Пра тое, як Колька і Пецька лятаалі ў Бразілію". Маст.фільм.
12.40 "Час кіно".
12.50 "У гэтым паўднёвым горадзе". Маст. фільм.
14.05 "Камертон".
15.55 "Адраджэнне". Да 30-годдзя Чарнобыльскай катастрофы.
16.25 "Архідэі Беларусі".
16.45 "Апокрыф: музыка для Пятра і Паўла". Серыял.
19.45 "Распуцін. Рыгор Беданосец".
20.40 "Калыханка".
21.00 "Маскоўскі Крэмль".
22.00 "Жаніх для Лаўры". Маст.фільм.
23.30 "Бард-парад".

Беларусь 5

07.25, 22.35 «PRO-спорт».
07.35 «Мир английской премьер-лиги».
08.05 «Пит-стоп».
08.30, 22.45 Теннис. Турнир WTA.
12.35 Баскетбол. НБА.
14.20 Спортивная гимнастика.
16.25 «На пути к Евро-2016». Видеожурнал.
16.55 Хоккей. Чемпионат Беларуси. Финал.
19.05 Гандбол. Лига чемпионов. 1/8 финала.
20.35 Хоккей. КХЛ. Западная конференция. Финал.

ОНТ

07.00 «Субботнее утро».
08.00, 09.00, 16.00, 20.30 «Наши новости».
09.05 «Смешарики. Новые приключения».
09.25 «Здоровье».
10.25 «Смак».
11.00 «Идеальный ремонт».
12.00 «Умницы и умники».
12.45 «Открытие Китая».
13.15 «Тело государственной важности. Подлинная история Красной королевы».
14.15 «Парфюмерша». Сериал.
16.15, 21.00 «Новости спорта».
16.20 «Теория заговора».
17.15 «Кто хочет стать миллионером?».
18.15 «Лучшее предложение». Худ.фильм.
21.05 «Сегодня вечером».
22.35 «Подмосковные вечера».
23.30 «Ликвидатор». Худ.фильм.

РТР-Беларусь

07.00, 15.00 «ХА!» Маленькие комедии.
07.30 «Следствие ведут знатоки: пожар». Худ.фильм.
09.20 «Жених». Худ.фильм.
11.00, 14.00, 20.00 «Вести».
11.15 «Правила движения».
12.10 «Осколки хрустальной туфельки». Худ. фильм.
14.15 «Личное. Николай Цискаридзе».
15.40 «Я не смогу тебя забыть». Сериал.
19.00 «Картина мира».
19.55 «Погода на неделю».
21.00 «Путь к сердцу мужчины». Худ.фильм.
22.40 «Дом для куклы». Худ.фильм.

НТВ-Беларусь

06.00 "Астропрогноз".
06.05, 08.20 «Супруги». Сериал.
08.00, 10.00, 13.00, 16.00 «Сегодня».
08.50 «Кулинарный поединок».
09.25 «Врачебные тайны плюс».
10.25 «Главная дорога».
11.00 «Еда живая и мертвая».
11.55 «Квартирный вопрос».
13.20 «Я худею».
14.25 «Поедем, поедим!».
15.10, 16.20 «Участковый». Сериал.
18.05 «Следствие вели…».
19.00 «Центральное телевидение».
19.55 «Новые русские сенсации».
20.45 «Ты не поверишь!».
21.40 «Морские дьяволы. Смерч. Судьбы». Сериал.
23.15 «Десант есть десант». Сериал.

СТВ

06.10 «Студенты». Сериал.
07.00, 16.55 «Странное дело».
07.55 «Вид сверху лучше». Худ.фильм.
09.30 «Части света».
10.00 «Самая полезная программа».
11.00 «Минск и минчане».
11.40 «Солдаты-9». Сериал.
13.30, 16.30, 19.30 «24 часа».
13.40, 00.55 «Американская дочь». Худ.фильм.
15.25 «Водить по-русски».
15.50 «Большой город».
16.40 «Наше дело».
17.50 «Немец». Сериал.
20.00 «СТВ-спорт».
20.10 «Бэтмен: начало». Худ.фильм.
22.30 «Тайны нашей планеты».
23.25 «Ужас Амитивилля». Худ.фильм.

Мир

06.00, 08.00, 13.05, 04.40 Мультфильмы.
06.10 «Вий». Худ.фильм.
07.30 «Союзники».
08.30 «Медицинская правда».
09.00 «Ой, мамочки!».
09.30 «Нет проблем».
10.00, 16.00 «Новости».
10.15 «Сделано в СССР».
10.45 «Мимино». Худ.фильм.
12.35 «Бремя обеда».
13.45 «Шарада». Худ.фильм.
16.15 «Отчаянные домохозяйки». Сериал.
22.00 «Адель». Худ.фильм.
23.50 «Пасха Христова». Прямая трансляция.
02.20 «По поводу».
03.10 «Музыкальная история». Худ.фильм.

Россия Культура

06.30 «Евроньюс».
10.00 «Библейский сюжет».
10.35 «Горожане». Худ.фильм.
11.55 «Николай Крючков».
12.40 «Музыкальные шкатулки».
13.05 «На этой неделе… 100 лет назад. Нефронтовые заметки».
13.35 «Любимые песни». К 110-летию со дня рождения Клавдии Шульженко.
14.25 «Арбатский мотив».
17.00 «Новости культуры».
17.30 «Климат. Последний прогноз».
18.00 «Романтика романса».
19.00 «Вечно живые». К 60-летию театра «Современник».
21.25 «Это странное имя Федерико».
23.00 «Белая студия».
23.40 «Фламенко Карлоса Сауры».
00.40 «Первозданная природа Бразилии».
01.35 Мультфильмы для взрослых.
01.55 «Искатели».
02.40 «Мировые сокровища».

Белсат

07.00, 08.00, 00.50 "Студыя "Белсат".
07.25 "Загадкі беларускай гісторыі: Спаса-Еўфрасіннеўская царква".
07.45 "Сведкі: мітынг на стадыёне "Дынама".
10.15, 16.00, 01.10 "ПраСвет".
10.50 "Прыгоды і паходы". Мультсерыял.
11.10 "Дзіўны свет ката Філімона". Мультсерыял.
11.30 "Таямніца Сагалі". Серыял.
12.00 "Гісторыя пад знакам "Пагоні".
12.10 "Два на два".
12.45 "Асабісты капітал".
13.05 "Скрадзеная малітва". Дак.фільм.
13.25, 03.05 "Mad Men. Утрапёныя-3". Серыял.
14.15 "Жыве Беларусь!". Маст.фільм.
16.35 "Невядомая Беларусь: Каліноўскі. Апошнія дні". Дак.фільм.
17.20 "Беларусы ў Польшчы".
17.35 "Рэпартэр".
18.05 "Над Нёмнам".
18.25 "Аповеды выхаднога дня". Маст. фільм.
19.20 "Катакомбы Рыма. Калыска хрысціянства". Дак.фільм.
20.20 "Зона "Свабоды".
21.00 "Аб'ектыў".
21.10 "Форум".
21.55 "Легенда Бэгера Вэнса". Маст.фільм.
00.00 "Жыццё нельга змарнаваць". Дак. фільм.
01.45 "Таямніцы Дамавіны Гасподняе".
02.30 "Зоры не спяць".

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 27 МАРТА

Беларусь 1

07.15 Слово Митрополита Тадеуша Кондрусевича на Светлое Христово Воскресение (Пасха).
07.25 «Спешите любить». Худ.фильм.
09.00, 12.00, 15.00 «Новости».
09.10 «Арсенал».
09.40, 00.35 «Два отца и два сына». Сериал.
10.15 «50 рецептов первого».
11.10 «Истории ремонта».
11.45 «Наши».
12.10 «Новости. Центральный регион».
12.35 «Коробка передач».
13.10 «Двенадцатая ночь». Худ.фильм.
15.15 «Твой город».
15.30 «Eurovision. Итоги недели».
15.50 «Вокруг планеты».
16.30 «Тайны следствия».
17.00 «Любовь с испытательным сроком». Сериал.
20.40 «Навіны надвор'я».
21.00 «Главный эфир».
22.10 «Клуб редакторов».
22.50 «Оазис любви». Худ.фильм.

Беларусь 2

07.05 «Вот это да!».
07.30, 20.00 «Тэлебарометр».
07.35 «Кто в доме хозяин?». Сериал.
09.35 «Орел и решка. Шоппинг».
10.40 «Универ-шеф».
11.20 «Ваше лото», «Пятерочка».
11.50 «Lady Блог».
12.25 «Счастливы вместе». Сериал.
14.20 «Аферисты Дик и Джейн развлекаются». Худ.фильм.
16.05 «Темный мир». Худ.фильм.
18.00 «Опасные пассажиры поезда 123». Худ.фильм.
20.35 «Кипяток».
21.10 «Обмани меня». Сериал.
22.05 "Спортлото 5 из 36", "КЕНО".
22.10 «Хочу в телевизор!».
22.15 «Кости». Сериал.

Беларусь 3

08.00, 15.10, 00.00 "Размовы пра духоўнае".
08.15 "Апокрыф: музыка для Пятра і Паўла". Серыял.
11.10 "Подых струн".
11.55 "Наперад у мінулае".
12.20 "Сто песень для Беларусі".
13.15 "Музеі Беларусі".
13.45 "Святыні Беларусі".
14.15 "Распуцін. Рыгор Беданосец".
15.20 Трансляцыя Велікоднага Паслання і Благаслаўлення "Гораду і Свету" з Ватыкана з удзелам Папы Рымскага Францыска.
16.00 "… і пра нешта іншае".
16.35 "Развітанне славянкі". Маст.фільм.
18.00 "Кіно і час".
18.40 "Апошні раз, калі я бачыў Парыж". Маст.фільм.
20.40 "Калыханка".
21.00 "Аляксандр Сяроў. Лёсу наперакор". Канцэрт.
22.20 "Му-му". Маст.фільм.

Беларусь 5

07.50, 22.30 «PRO-спорт».
08.00 «На пути к Евро-2016». Видеожурнал.
08.30, 20.35 Теннис. Турнир WTA.
10.35, 22.40 Баскетбол. НБА.
12.20 Спортивная гимнастика.
14.25 Хоккей. КХЛ. Восточная конференция. Финал.
16.40 «Хоккей для всех».
17.25 «Овертайм».
17.55 Футбол. Лига чемпионов УЕФА. Видеожурнал.
18.25 «Миссия «Рио». Видеожурнал.
18.55 Гандбол. Кубок ЕГФ.
22.00 «Фактор силы».

ОНТ

07.00 «Воскресное утро».
08.00, 09.00, 16.00 «Наши новости».
09.05 «Воскресная проповедь».
09.20 «Смешарики. Пин-код».
09.35 «Непутевые заметки».
09.55 «Пока все дома».
10.45 «Фазенда».
11.20 «Голос. Дети».
13.20 «Ералаш».
13.55 «Гости по воскресеньям».
14.55 «Черно-белое».
16.15 «Новости спорта».
16.20 «Прощание славянки». Худ.фильм.
17.55 «Каникулы строгого режима». Худ.фильм.
20.00 «Контуры».
21.05 «Клуб Веселых и Находчивых». Высшая лига».
23.05 «Саранча». Сериал.

РТР-Беларусь

07.00 «Комната смеха».
07.35 «Дом для куклы». Худ.фильм.
11.00, 14.00, 20.00 «Вести».
11.15 «Сам себе режиссер».
12.05 «Смехопанорама».
12.40 «Утренняя почта».
13.20 «ХА!». Маленькие комедии.
14.15 «Нечаянная радость». Сериал.
17.45 «Танцы со звездами».
21.30 «Что происходит».
22.30 «Смеяться разрешается».
23.40 «Воскресный вечер».

НТВ-Беларусь

06.00 «Астропрогноз».
06.05, 08.20 «Супруги». Сериал.
08.00, 10.00, 13.00, 16.00 «Сегодня».
08.50 «Их нравы».
09.25 «Едим дома».
10.25 «Первая передача».
11.00 «Чудо техники».
11.50 «Дачный ответ».
13.20 «НашПотребНадзор». Не дай себя обмануть!».
14.20 «Поедем, поедим!».
15.05, 16.20 «Участковый». Сериал.
18.10 «Следствие вели…».
19.00 «Акценты недели».
19.55 «По следу зверя». Худ.фильм.
23.10 «Десант есть десант». Сериал.

СТВ

06.05 «Студенты». Сериал.
06.55 «Святыни Беларуси».
07.50 «Добро пожаловаться».
08.10, 16.50 «Автопанорама».
08.40 «Бэтмен: начало». Худ.фильм.
11.00 «Большой завтрак».
11.40 «Солдаты-10». Сериал.
13.30, 16.30 «24 часа».
13.40, 00.00 «Мимино». Худ.фильм.
15.30 «Водить по-русски».
16.00 «Центральный регион».
17.20 «Военная тайна».
19.30 «Неделя».
20.25 «Последний бриллиант». Худ.фильм.
22.20 «Двойники. Загадка феномена».

Мир

06.00 «Миллион вопросов о природе».
06.15, 08.35 Мультфильмы.
06.25 «Ловушка для одинокого мужчины». Худ.фильм.
08.05 «С миру по нитке».
09.30 «Почему я?».
10.00, 16.00 «Новости».
10.15 «Холодное блюдо». Сериал.
13.45 «Трэш-тест».
14.15 «Элвис покинул здание». Худ.фильм.
16.15, 22.00 «Остров ненужных людей». Сериал.
21.00 «Вместе».
00.05 «Отчаянные домохозяйки». Сериал.

Россия Культура

06.30 «Евроньюс».
10.00 «Обыкновенный концерт».
10.35 «Летчики». Худ.фильм.
11.55 «Легенды мирового кино».
12.25 «Россия, любовь моя!».
12.55 «Кто там…».
13.25 «Первозданная природа Бразилии».
14.15 «Что делать?».
15.05 «Безумные танцы».
16.10 «Пешком…».
16.40, 01.55 «Искатели».
17.30 «Ближний круг Авангарда Леонтьева».
18.25 «Евгений Дятлов. Песни из кинофильмов».
19.25 «Начало прекрасной эпохи».
19.40 «Июльский дождь». Худ.фильм.
21.25 «Сладкая жизнь». Худ.фильм.
00.15 Джазовый контрабасист Авишай Коэн и его трио.
01.10 «Португалия. Замок слез».
01.40 Мультфильмы для взрослых.
02.40 «Мировые сокровища».

Белсат

07.00 "Студыя «Белсат».
07.10 "ПраСвет".
07.50, 10.40 "Прыгоды і паходы". Мультсерыял.
08.05, 11.00 "Дзіўны свет ката Філімона". Мультсерыял.
08.25 "Зона "Свабоды".
09.00 "Маю права".
09.25 "Над Нёмнам".
09.40 "Два на два".
10.15 "Рэпартэр".
11.20 "Сонечная дзіда". Серыял.
11.45 "Гісторыя пад знакам "Пагоні".
12.00, 00.50 "Mad Men. Утрапёныя-3". Серыял.
12.45 "Беларусы ў Польшчы". Дак.фільм.
13.00 "Ежы Папялушка. Пасланец праўды".
14.30 "Форум".
15.10 "54%".
15.35 "Людскія справы".
16.05 "Легенда Бэгера Вэнса". Маст.фільм.
18.05 "Кулінарныя падарожжы Роберта Макловіча".
18.35 "Мова нанова: Вялікдзень".
19.00 "Эксперт".
19.30 "Невядомая Беларусь": "Госці". Дак.фільм.
20.30 "Войтэк – мядзведзь, які пайшоў на вайну". Дак.фільм.
21.30 "Кінаклуб". "Другое дзяцінства".
21.45 "Другое дзяцінства". Маст.фільм.
23.25 "Невядомая Беларусь": "Дзеці ксяндза Шаплевіча". Дак.фільм.
23.55 "Аповеды выхаднога дня". Маст.фільм.

ПРЫВАТНАЕ ЖЫЦЦЁ

Вячэра ў чатыры рукі і раскіданыя шкарпэткі

Проза сямейнага жыцця Ані Лорак

Кажуць, што за кожным вялікім мужчынам стаіць вялікая жанчына. А ці бывае наадварот? Мяркуючы па гісторыі кахання спявачкі Ані Лорак, якая прыедзе ў Мінск 9 красавіка, і яе мужа Мурата, у жыцці сустракаюцца і супрацьлеглыя сітуацыі, калі мужчына гатовы на ўсё дзеля поспеху і справы сваёй жонкі.

У гэтым годзе пара адсвяткавала юбілей – 10 гадоў з дня знаёмства. Лорак і Мурат сустрэліся на маляўнічым турэцкім курорце, куды зорка прыехала адпачыць. Адным цёплым вечарам Ані Лорак у лапцях і без макіяжу выйшла на шпацыр і... сустрэла сваю палову! Бізнесмен Мурат Налчаджы-аглу не ведаў спявачку Ані Лорак і, як прызнаваўся пазней у шматлікіх інтэрв'ю, проста закахаўся ў прыгожую дзяўчыну. Дзеля яе ён вывучыў рускую мову і пераехаў у Кіеў.

– Наша з Муратам сустрэча – гэта сапраўдны падарунак, – распавядае Ані Лорак. – *Калі мы пазнаёміліся, то ні ў яго, ні ў мяне нават думкі не было неяк кардынальна мяняць сваё жыццё. Але сіла прыцягнення была такой, што мы не маглі супраціўляцца. Нашы адносіны развіваліся паступова, але мы абодва разумелі, што гэта каханне і мы будзем за яго змагацца. І нішто – ні адлегласці, ні розніца ў выхаванні, ні моўны бар'ер – нам не перашкодзіць.*

Мурату прыйшлося крута змяніць сваё жыццё, аднак ён не баяўся цяжкасцяў. Адзіны момант, да якога муж зоркі пакуль ніяк не можа прызвычаіцца, – гэта публічнасць і ўвага папарацы да яго сям'і. Тым не менш Мурат стараецца суправаджаць жонку на важных выступленнях, напрыклад, ён падтрымліваў яе на "Еўрабачанні" ў 2008 годзе.

– Калі ён зразумеў, куды трапіў, было позна, – усміхаецца Ані. – *Ён цярпець не можа фотаздымкі, макіяж, і ў яго адпрэчванне ўсяго таго, што звязана з шоу-бізнесам. Але дзеля мяне ён імкнецца ўсё гэта прымаць. Шмат у чым падтрымлівае, разумеючы, якая гэта цяжкая праца. З боку можна падумаць – вось артыстка, такая лёгкая, пазітыўная, заўсёды ўсміхаецца... А ён жа бачыць, як я стамляюся, як плачу. Шкадуе мяне...*

У 2011 годзе ў мужа і жонкі нарадзілася дачка Сафія.

– Гэта мой маленькі крытык і дарадца, – распавядае спявачка. – *Калі я выбіраю сукенку, яна абавязкова выказвае сваё меркаванне – падабаецца ці не. З-за таго, што ў ёй столькі кровей намяшана (украінска-польская з майго боку і турэцка-грузінская з боку мужа), Сафія у нас дзяўчына з характарам, але пры гэтым вельмі жаноцкая. Я прыходжу з працы дадому, яна бяжыць да мяне: «Мама! Мама!» – і цалуе мне рукі. Гэта настолькі дзіўна. Тут жа пытаецца, ці не халадна мне, ці не галодная я... Гэта такія рэчы, якія вызначаюць жаночую мудрасць.*

У вольныя вечары, якіх у шчыльным графіку спявачкі бывае не так ужо і шмат, яны з Муратам любяць гатаваць у чатыры рукі. Ён адказвае за мяса, Ані – за гарнір. Таксама муж і жонка любяць ладзіць хатні кінатэатр. Фільмы для прагляду выбіраюць па чарзе. Сваркі ў зорнай сям'і – вялікая рэдкасць, і прычына іх, як правіла, – беспарадак, які стварае Ані Лорак!

– Гэта проста невыносна вытрымаць, калі я вяртаюся з гастроляў альбо збіраюся! – жартам абураецца зорка. – *Мурат злуецца, што ўсюды рэчы валяюцца. А для мяне гэта не катастрофа: ну валяецца тут курточка, што тут такога? Ці зубную пасту не на месца паставіла, а кінула побач. Ці мае бутэлечкі-слоічкі з крэмамі не там стаяць. А што такога, што слоічкі мае не такой пірамідкай стаяць, а іншай? Або майкі складзены не па колерах. На думку майго мужа, гэта катастрофа! А мне зручна! Я ў гэтым хаосе ўсё лёгка знаходжу.*

Патрыярхат і мусульманская строгасць – гэта дакладна не пра Ані Лорак. Яна адкрыта выступае за раўнапраўе і лічыць, што толькі ва ўмелым спалучэнні сямейнага і творчага жыцця жанчына можа знайсці шчасце.

– Калі ты паспяховая, любімая, цікавая мужу, табой ганарацца дзеці – хіба гэта дрэнна?! Ёсць жанчыны, якія знаходзяць сябе ў хатніх справах, не жадаюць будаваць кар'еру. Не хочуць – і дзякуй Богу! Але калі ў цябе ёсць патрэба нешта сказаць свету, падзяліцца з ім сваёй энергіяй, трэба гэта рабіць! Не падзелішся – будзеш дома няшчаснай жонкай, злой мамай, што супакойвае дзяцей, якія ўвесь час гарлапаняць…

Карына ГУСТАВА .

КУДЫ ІСЦІ?

Канцэрт Ані Лорак адбудзецца 9 красавіка. Шоу «Караліна» пройдзе ў «Мінск-Арэне». Кошт квіткоў 350.000–1.200.000 беларускіх рублёў.

«Пагоня» пад дыктоўку

На сядзібе ГА "Таварыства беларускай мовы" ледзь змясціліся ўдзельнікі другога этапу дзявятай агульнанацыянальнай дыктоўкі. Прыйшлі школьнікі, студэнты і людзі сталага веку. Пісалі верш Максіма Багдановіча «Пагоня».

Старшыня ТБМ **Алег ТРУСАЎ** кажа, што *"ўдзел у дыктоўцы – гэта сімвалічны момант"*.

Агульнанацыянальная дыктоўка ТБМ праводзіцца ў тры этапы. Першы – у Сусветны дзень роднай мовы 21 лютага, другі – у дзень Канстытуцыі 15 сакавіка, трэці – у Дзень Волі 25 сакавіка. Мэта ж дыктовак – не толькі падтрыманне роднай мовы, але і ўшанаванне памяці некаторых беларускіх пісьменнікаў. Якіх? Намесніца старшыні ТБМ **Алена АНІСІМ** патлумачыла:

– Мы імкнёмся не паўтараць творы, бо беларуская літаратура вельмі багатая. У нас шмат таленавітых пісьменнікаў. У нас столькі твораў, што, калі сутыкаешся з гэтым, думаеш: «Бог мой, колькі людзей праходзіць міма гэтага багацця!". Сваімі дыктоўкамі мы імкнёмся хоць крышачку запоўніць гэты прабел.

Сёлета ідэю агульнанацыянальнай дыктоўкі ўпершыню фактычна падтрымалі беларускія ўлады. Дзясяткі тысяч чалавек пісалі дыктоўкі ў школах і вышэйшых навучальных установах. Пры гэтым абвясцілі не толькі дзень, а тыдзень роднай мовы. Ідэалагічныя аддзелы сумленна выконвалі загады ўлад. Праўда, тэксты адрозніваліся ад тых, якія прапаноўвала ТБМ, але толькі ў БДУ дыктоўку напісалі ледзь не ўсе студэнты.

Любоў ЛУНЁВА.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс (017) 3286871.
Тэл. рэкламнага аддзела:
(017) 3286609
nvonlineinfo@gmail.com
http://www.nv-online.info

9 772071 964000 16021

Падпісныя індэксы:
63222 – для індывідуальных падпісчыкаў,
632222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

 Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №947 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/106 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 17.03.2016 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж 30 090 экз. Заказ № 895